

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy hóra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

kir. ítéltábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.

az első emeleten,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

A bécsi eskü.

Pécs, 1900. június 30.

Nagy munkát végzett a mult század elején a bécsi kéz, míg a nyakas magyar Karokat és Rendeket annyira megpuhította, hogy az 1723-ki országgyűlésen elmentmondás nélkül elfogadták az u. n. pragmatika szankciót; nem mintha a magyar nemzet idegenkedett volna a trónörökös rendjét az uralkodóháznak női ágára is kiterjeszteni s valami nagyon vágyakozott volna a szabad királyválasztási jog föléledése után, hanem azért, mert abban a pragmatika szankcióban nemcsak a trónutódlási jog kiterjesztéséről volt szó, hanem a trónutódlás személyi joga a birtoklásnak olyan meghatározásával lett kapcsolatba hozva, a mely ellenkezik a magyar szent korona méltóságával s a legnagyobb mértékben elhomályosította és veszélyeztette Magyarország állami önállóságát.

Szuverén, önálló nemzet, ha trónjának előörökítése iránt szerződést köt, ezt más állam előtt való meghódolás nélkül csak úgy teheti, hogy törvényben meghatározza, kik azok, a kiket öröklési joggal ruház fel trónjára, tekintet nélkül arra, hogy azok miféle igényekkel bírnak más állam koronájára s maga állapítja meg azokat a

személyi kellékeket, a melyek a trónjára való igény megszerzéséhez szükségesek.

Az 1723. évi I. és II. t. cikkek azonban nem így tettek, hanem kimondták azt, hogy Magyarországnak mindig az legyen a királya, aki az osztrák örökös tartományok uralkodója. Az önálló, jogilag független magyar állam a saját trónjának birtokára nézve úgy szerződött, hogy ez mindenkor egy idegen állam trónjának birtoklásától van függővé téve. A személyi kellékekre nézve pedig, mikor törvénybe iktatta, hogy csak osztrák főherceg bírhat trónutódlási joggal, elfogadott olyan kvalifikációt, a melynek közelebbi meghatározása teljesen hiányzik a törvénykönyvből, hanem egy idegen — nem is állami — hanem csak családi törvény, vagy szokás rendelkezésétől függ, a mely tehát az ország legkisebb befolyása nélkül, annak a családnak kénye-kedve szerint módosítható és változtatható.

S a megpuhított magyar országgyűlés mindebbe szó nélkül belement s egyhangulag elfogadta, hogy a magyar trón birtokát az osztrák örökös tartományok birtoka döntse el s hogy trónutódnak csak azt ismeri el, akit az uralkodó ház családi tanácsának osztrák főhercegi címmel és ranggal fölruházni tetszeni fog.

Most egy lépéssel megint tovább megyünk, mert most már nem csak a trón-

utódlásra nézve fogadjuk el az előttünk hiteles szövegben ismeretlen, hozzájárulásunk nélkül alkotott s megkérdésünk nélkül bármikor is megváltoztatható családi törvényt, hanem készek vagyunk annak hatályát a magyar királyné közjogi állására, rangjára, címére, tekintélyére is kiterjeszteni.

Mert a pragmatika szankció csak a trónutódlásról szól, az uralkodó hitveséről, aki nem uralkodik, egy betűvel sem emlékszik meg; annak közjogi állását, rangját, címét semmi más törvény Magyarországon nem szabályozhatja, mint a magyar országos törvény és törvényerejű jogszokás. Ez pedig azt mondja, hogy a törvényes hitves osztozik férjének rangjában, címében s hogy a király felesége a szorososan előirt szertartások mellett magyar királynévá koronázandó.

És a mi mostani országgyűlésünk, a melyet már puhítani sem kell, mert már olyan puhának született, mint valami gerinctelen állat, ezt a magyar néplelekben gyökerező magyar törvényt, a mely a nót eszményi magaslatra helyezte már akkor, mikor Európának civilizációjában minket messze túlszárnyalt egyéb nemzetek még csak elsőrendű háziállatot láttak benne, törvénykönyvünkbe iktatni akarja.

Ennek a magasztos nemzeti jogintézménynek az oltárról való ledöntését s egy

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Benn vagyunk az aratásban;
Elmulott már Péter-Pál is.
Ki az őszön vetett, szántott,
Az most arat és kaszál is.
És gyülik a termés rendre,
Munkába áll a föld népe —
Hála Isten, hogy e hétnek
Ilyen jó lett im a vége!

Mert egy kissé félős volt az,
A mikoron jubiláltunk?
S rendőrkardtól, csendőrségi
Szuronyoktól védve jártunk.
Lelkük rajta, a kik miatt
Szükség volt ily védelemre —
Kereszténység ha nem volna,
Otthonuk ma vaj' hol lenne?!

Különb, hogy sorba szedjem
Röviden a hét lefolytát:
Khinában a boxereket
Folyton, egyre ostromolják
A hatalmak s összevesznek,
Valamikor ha fölosztják . . .
Magyarország határszélén
Láthatjuk a király szobrát!

S áll a szobor Lajthán innen,
Áttekint a Lajthán-túlra;
Becsülni a magyar népet
És szeretni úgy tanulja.
Osztrák és magyar határ közt
Áll királyi méltósággal
S gondolkozik a magyarról
S az osztrákról ott magában.

Az a föld még magyar föld, hol
Áll a király márvány szobra;
Bruck-Ujjal ünnepet ült,
Hogy lehullt a lepel róla.
Diszmagyarban nagy uraknak
Állta körül fényes serge
És a pór nép hódolattal,
Igaz szivből éljenezte.

S kirukkolt a katonaság;
Uniformisok ragyogtak.
Taliánul meg oláhul
Beszédeket is mondtak;
Csak magyar beszéd nem hangzott
— Bakák már ezt így szokták —
Mert a közös hadseregben
Csak egy nyelv van s ez az — osztrák!

Türelmes a jó magyar nép,
Szereti is jó királyát;
Nem követi az osztráknak
Széthúzó politikáját . . .
S hogy a szobor Lajthán innen
Áttekint a Lajthán-túlra,

Becsülni a magyar népet
Hűségéért így tanulja!

Amor isten diadalt ült
E héten királyi szíven,
Szerelmesét ki imádja
Önteláldozón és hiven
S kész fogadni, esküt tenni,
Gyermekeit, hogy ne nézze
Már királyi gyermekeknek,
Sajogjon bár szive mélye!

Szenzációnk volt e héten
Egy gyilkossági merénylet,
Mely dacára öt golyónak,
Még sem ért halálos véget
S lett belőle testisértés,
Mely négy-öt hét alatt gyógyul,
S esküdszéki főtárgyalás,
Mire majd a nép úgy tódul!

Mert manapság semmi sincsen,
A mi nagyobb színház volna,
Mint a terem, hol polgárok
Ülnek a birói sorba.
E színházban minden darab
Végződik — meglepetéssel;
E héten is az volt, mikor
Nyuli Mihályt mentették fel.

Bezárultak az iskolák
Kapui e héten végleg
És a tanév Te Deummal

barbár kor brutális intézményének helyébe ültetését készülnek a magyar törvénykönyvbe beiktatni, mikor becikkelyezik azt a nyilatkozatot, a melyben a magyar korona várományosa eskü alatt kijelenti, hogy *azon jogok, tisztségek, címek, címerek, előnyök s. b., a melyek egyenjogú kivestársakat megilletnek, az ő kivestársát nem illetik meg és általa sem nem igényelhetők, sem nem igénylendőek.*

És azok a magyar puhányok, akik mindig föltétlenül hajladosnak a bécsi intéésre, még különös nemzeti vívmánynak merészlik hirdetni azt, hogy az eszményi magyar jognak ez a kegyetlen detronizációja a magyar törvénykönyvben fog pompázni.

Hát ha már annyira elidegenedtek a magyar őseredeti jogeszménytől, hogy ezt arcuk pirulása nélkül merik kürtölni, legalább arra lehetnének tekintettel, hogy a női méltóságnak ez a lealázása éppen ott, a hol annak a legfőnségesebben kellene ragyognia, milyen borzasztó romboló hatással leszen a magyar nép romlatlan erkölcsi érzületére.

Mert annak az egyszerű, józan magyar népnek ugyan hiába fognak papolni morganatikus házasságról s annak jogi következményeiről, mikor még a művelt középosztály sem tud rá más helyes magyar kifejezést találni, mint hogy „balkézről való házasság”.

Már pedig azt jól tudjuk valamennyien, hogy mit ért a magyar nép balkézről való házasság alatt s ezt a fölfogást ugyan senki sem fogja kiverni a fejéből, ha azt látja, hogy királyának feleségét országos törvény zárja ki a királynéi méltóságból.

A trón magaslatáról kiáradó példa — legyen az jó vagy rossz — ellenállhatatlan erővel vonzza a nép tömegeit a legfelsőbb köröktől le a legalsóbb rétegekig s ezek a trón árnyában kötött morganatikus házasságot a maguk körében a saját fel-

fogásuk szerinti bal kézről való házassággal fogják utánozni.

Hát szüksége van erre a magyar népnek? Vagy annyira szent előttünk az a nélkülünk s nem a mi számunkra statuált magántörvény, hogy annak érvényesülhetése végett még a magyar néplelek megméltelyezésétől sem riadunk vissza?

A kilencszázéves magyar katolicizmus ünnepe.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. június 30.

A magyar nemzet életében a legfontosabb történeti momentumot, a katolikus vallás felvételét jelző kilencszázéves jubileumot méltó fényvel és lelkesedéssel ünnepelte meg Pécs városa. Az ünnep ünnepe volt Pécs város minden polgárának rang és valláskülönbség nélkül s erre nézve jó példával izraelita polgártársaink jártak elől, kik házaikat szintén fellobogózták és kivilágították a kilencszázéves jubileum emlékére.

A jubileumi ünnep lefolyásáról részletes tudósításunk a következő:

(A város képe.)

Az ünnep előestéjén, csütörtökön, az alkonyat óráiban mozgalmas képet nyújtott a város. A zászlódisz, mely az utcákon a házakat ékesíté s a folyton érkező bucsusok csapata emelte ezt a mozgalmas képet, mely a városnak különösen főterén és a székesegyház körül nyilatkozott a legszebben. Vidéki, falusi asszonyok, leányok, férfiak nagy csoportja járta be a Széchenyi-teret és a Király-utcát; megnézte a templomokat, kíváncsian vizsgálta a fellobogózt házak kivilágítási előkészületeit s azután özönlött mind a székesegyház felé, mely a püspöki palotával és a székesegyházi plébániával együtt már teljes díszben állott.

A Széchenyi-téren különösen kivált a zirciek főgimnáziuma három lobogójával: a nemzeti zászlóval, a pápaság és a püspöki megye zászlajával. A Takarékpénztár palotáján két városi zászló között lobogott magyar nemzeti lobogó. Minden házon zászlók hirdet-

ték az ünnepet s a király-utca valóságos zászlóerdő perspektíváját nyújtotta.

A városháza előtt báró *Fejérváry* Imre dr. főispán tanácskozott a rend fenntartását illetőleg tett intézkedésekről *Vaszary* Gyula főkapitánnyal, *Nendtvich* Andor, helyettes polgármesterrel és *Oberhammer* Antal tb. főkapitánnyal. Félhét órakor megindult az első rendőri őrség — hat ember — a székesegyház felé s azután egymás után mentek ki a posztok — 4—6 rendőrből állva — a Mária, megye, Káptalan, Kardos Kálmán, apáca és Radonay-utcákra; a Scitovszky-térre és az alsó és felső sétatér bejárataihoz. Majd az önkéntes tűzoltóság vonult ki a székesegyházhoz, hová már felvonultak a hadastya és veterán egyletek s a Katolikus Legényegylet tagjai, hogy kordont vonjanak a püspökpalota rácsozata mellett. Hét órakor *Farkas* Károly főhadnagy vezérlete alatt ötven főből álló csendőrség vonult be a városháza udvarába, honnan 4—4 csendőr ment ki később a rendőri posztok mellé; a többiek pedig a városháza udvarán pihentek. A városházán különben egy tűzoltó szerkocsi teljes készenlétben, befogott lovakkal várt s az óvintézkedések a rend és közbiztonság fenntartására e szerint a legszeleesebb körben megtétettek.

Mindezt pedig a hatóság azért látta szükségesnek, mert nemcsak rendzavarástól, ablakbeveréstől, esetleges balesetektől tartott, hanem nagyobb veszedelemtől is. Erre pedig az adott gyanúkat, mivel a rendőrség tekintélyes forrásból arról értesült, hogy merénylet készül. Állítólag valami besugárás folytán azt tudták meg a Dunagőzhajós Tarsaság bánya-telepi gondnokánál, hogy bombamerénylet terveznek a szocialisták s a hatóságnak kötelessége volt a legszeleesebbkörű intézkedéseket megtenni. Azonban, hogy ez csak üres gyanúsítás volt, azt mindenki, még a hatóság is tudta. A józan népre számítottak és ebben nem is csalatkoztak. A legnagyobb rend volt mindenütt s még csak apróbb személyes cselekedetek s tolongások sem voltak. A mi így is volt jól, mert szegyen és gyalázat szállt volna azokra, kik a magyar katolicizmus kilencszázéves jubileumát, Pécs városának társadalmi rend és valláskülönbség nélkül való, egyöntetű, igaz ünnepeit botránnyal zavarták volna meg. Hiszen az izraeliták háza is lobogó-díszben álltak; ablakaikban ott voltak a ki-

S ünnepélylyel ére véget.
Itt a nyár; a fürdő-évad
S megkezdődik a nyaralás —
Uborkaszegzonról ír majd
Eztán a heti krónikás!

Kővágó Órs.

Karcolatok a jubileumi ünnepek alkalmából.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Azt nem mondhatja senki, hogy nem volt szép, nagyszerű, magasztos, lelket hevitő mindaz, amit e hó 28-án este a vártemplom előtt láttunk, hallottunk és ami 29-én a vártemplomban bennünket az égiekhez felemelt.

Nem is arról szólnak e sorok, a mi ott minden megtörtént, mert ez meg van írva tárgyilagosan és tüzetesen a tárcavonal feletti rovatban, hanem arról szól ez ének, a mi ott meg nem történt.

Sőt e sorok sem azért születtek meg, hogy a történetek felett kritikát gyakoroljanak, hanem csak azért, mert véletlenül az eső dacára utunk vasárnap délután a sétatéren vezetett keresztül s ott esernyő alatt két uri ember beszélgetett a lefolyt ünnepélyekről s már akár illet, akár nem, Isten bocsássa meg bűnünket, miután az egyik uri ember világlátott férfit s hozzá zenekapacitás hírében áll, míg a másik afféle szobatudós, biz Isten érdekelte e kettőnek diskurzusa, mit tehettem

egyebet, mint egy kis távolságra tőlük megálltam, mintha még mindég gyönyörködném a püspöki palota pompás díszítéseiben s végighallgattam a párbeszédjüket, amely köztük lefolyt. Hogy pedig jól megértsük, nevezzük a világlátott férfit A.-nak, a szobatudós professzor urat pedig B.-nek.

B.: Képzelem, élveztél a csütörtök esti hangversenyen.

A.: Nem élveztem, mert nem lehetett.

B.: Reményem, a »jegyes« helyen voltál?

A.: Ott.

B.: Közel a működőkhöz?

A.: Azokhoz közel állva nem lehet élvezni, sőt a működőkre sem szeretek nézni, mert működésük szemléletével a figyelmem s ezzel az élvezetem is megoszlik.

B.: Nem áll barátom. Én a színházban egy dalművet nemcsak hallani, hanem a szereplőket látni is akarom.

A.: Az egészen más. A dalmű egy cselekmény, melyet szereplő személyek, hősszerű, intrikus, különféle férfi- és női hangnemekben s azok jellegeivel művészileg színezzve, stb. magán- és együttes jeleneteikkel egészszé domborítanak ki. Ott a hallás a szemlélettel egyszerre elégti az élvezni akarót, míg az efféle karhangversenyeknél az összhangzatban s annak tömör erejében lelem gyönyörömet.

B.: És lásd igazad van. E tekintetben megadom magamat. De hát a templom előtti térnek hol, mely részén hallgattad a hangversenyt, ha közel nem álltál a működőkhöz?

A.: Lent, a vasrác mellett.

B.: Jól hallatszott oda az összhang minden mozzanata?

A.: Nem mondhatnám, sőt felette csodálkozom a rendező főn, hogy az instrumentumok, mint az énekesek nem helyezkedtek el a vasrác előtti egyenes térségen.

B.: Talán magasabb parancsra történt a volt elhelyezkedés.

A.: Ha arra, akkor a parancs előtt meg kellett még a szakértelemnek is hajolni.

B.: S miből következteted azt, ha a vasrác melletti alsó részen helyezkednek el a működők, nagyobb lett volna a hatás?

A.: Hisz édes barátom, állj meg a vasrác előtt, szemben a vártemplom közép főajtójával, magad előtt látod egész a templom lépcsőzetéig a pompás emelkedést, két oldalt az a hatalmas építmény. A püspöki palota és a kanonoki parochiális lak, felül pedig a hatalmas dóm, mely előtt a lépcsőzet széles egyenes járója terül el. És most képzeld magadnak azt a fenséges látványt. Lenn a rónán a lampionokkal felfegyverzett dalosok százait. Mellettük a hangszerek kezelőit. Ezeketől lefelé egész a vártemplom faláig folyton emelkedettebben és emelkedettebben a közönség sorait, fenn a lépcsőzet róna területén — e fenséges helyen — a közönség irigylendő helyét, ahonnét az egész terrenumon végiglát, természetesen nem megközelítve a helyet, a hová a fényszikrák lepotyogtak — tudod mit nyert volna ezzel a közönség?

világítás előjelei s az ünnep az egész város minden polgárának ünnepétől ígérkezett.

Este hét óra után gyenge szél támadt; távolról felhők is borongtak; de a szél csakhamar elállt s az ég derült maradt. Félnyolc tájban kezdtek kigyulni az ablakokban a gyertyalángok és a mécsek, mikor nyolc órát harangoztak. már az Erzsébet királyné sétatéri teie volt néppel.

Az utcákon pedig még jobban élénkült az élet. S mikor félkilenckor a templomok összes harangjai megkondultak s zúgtak kilenc óráig, megindult a népvándorlás a székesegyház felé, hol csakhamar egybegyűlt az egész város népe s ezer és ezer embertől feketélt a Kardos Kálmán és Káptalan-utca, a felső és alsó sétatér s a Scitovszky-tér. A székesegyház előtti térre a beléptijegygyel bíró közönség megszakíthatlan tömegként vonult befelé. A téren tündéri fényben uszott minden s a székesegyház előtt lampionokkal körített helyen helyezkedett el az 52 ik gyalogezred zenekara s a monstre-hangversenyben résztvevő összes dalegyesületek. És ünnepi komolyság, emelkedett hangulat uralkodott az ezer és ezer ember felett, kik vallási és társadalmi rend különbség nélkül megjelentek, hogy részt vegyenek Pécs és a pécsi egyházmegye ünnepén, melylyel a kilencszázéves magyar katolicizmust ünnepelte.

(A hangverseny.)

Negyed kilenc után jött a helybeli cs. és kir. gyalogezred zenekara s közvetlen a katedrális lépcsőzete előtt körben állott fel. Nemsokára felvonultak zárt sorokban a dalegyesületek is és ugyancsak a lépcsőzet előtt állottak fel hangnemek szerint s miután elhelyezkedtek, meggyújtották lampionjaikat.

Mikor a harangok ércnyelvei elnémultak, a katonazenekar megkezdte a monstre hangversenyt, melyhez hasonlót ritkán lehet élvezni a világvárosokban is. Nem szólunk a katonazenekar játékaról, mert felesleges, annak nagy híre s jó híre van s e jó hírnevének ha valamikor, most igazán megfelelt. Azok a finom árnyalatok, az egyöntetűség, erő és légység, melyet a fuvó hangszereken produkáltak, teljesen kielégíthetik a legnagyobb művészeti igényekkel rendelkező zenész embert, a legszigorubb kritikust is. Most a dalárdák érdemét akarjuk inkább kiemelni, mert maga az a

tény, hogy az énektársaság vagy háromszáz főből állott, oly jelenség, melyet a főváros irigyelhet tőlünk. Keressünk oly várost, a hol ennyit össze lehet hozni egy szíves kérés szóra, mint nálunk. Erre büszkék lehetünk. A Pécsi Dalárda, a Polgári Daloskör, a Bányatelepi dalegyesület, a növendékpapok, gimnázium, reáliskola és tanítóképző intézet énekkarai egyesültek erre az estre, hogy együttesen annál impozánsabbá tegyék a kilencszázados ünnepélyt. S az valóban az volt.

Az óriási énekkart és a vele működő katonazenekart Hoffer Károly dirigálta teljes tudatában annak, hogy nem csekély feladat megoldását vállalta magára. S a várakozásnak Hoffer megfelelt.

És zengett az ének méltóságos erővel, fenséges ihlettel. A hatalmas énekkar lelkesedve adta elő azt a három számot: Isten áldd meg a magyart; a királyhimnuszt és a pápai himnuszt. A magasztos dallamok betöltötték a tágas teret s a hallgatóságot megbűvölték. Pécsen ilyet még nem hallottunk.

A hymnus méltóságos akkordjai alatt a közönség úgy, mint az énekesek levették kalapjaikat s a honvéd tisztek sapkáikat (zárójelben megírjuk, hogy a közöshadseregbeli tiszteknek derogált a hymnus alatt levenni sapkájukat) s hajonfőn hallgatták végig a könyörgő dallamot, melylyel e szép manyar hazára kérték a dalosok a nagy Isten áldását. S megdöbbant a hatalmas könyörgésre a hazafi szíve s fohászatát küldte fel az égre. Az ajkai elnémultak . . . oly csönd honolt a térségen . . . Az Isten szabad ege templomává vált e pillanatban, hol a hazafiság oltárán áldozták fel áldozatukat az énekesek . . .

A katonazenekar Scharf Róbert vezetése mellett a következő darabokat adta elő; Wagner »Tannhauser«; Wagner »Rienzi«; »Dal Aegirhez« a német császártól s a végén egy indulót

A monstre hangverseny kezdetével kigyújtották a székesegyház tetején a görög tüzeket is. A hangverseny alatt, mely tíz óra után ért véget, állandóan piros, fehér, zöld görög tűz égett egyszerre kellemes fényt, szép világosságot szórva a tőrre. S mikor felhangzottak a pápai himnus akkordjai, akkor a székesegyház honlokzata felett, szt. Péter és szt. Pál apostolok között elhelyezett óriási kereszt alatta ezen telirattal »Krisztus győz« rakétái

gyultanak fel, majd a tornyok minden ablakában uj és uj görög tűz.

Tíz óra után a hangverseny befejeztével oszladozni kezdett a tengernyi nép ép oly rendben és csendben, mint a hogy gyülekezett.

Hetyey Sámuel, megyéspüspök a kivilágítás alatt szintén a téren volt, a publikum között, majd a vége felé visszavonult palotájába.

(A kivilágítás.)

Este félkilenc órára már tündéri fényben állott az egész város. Minden tűzás nélkül lehet ezt mondani, mert nemcsak a belvárosban, hanem a külvárosokban is kivilágítottak s alig volt ház a legkülsőbb utcákban is, hol az ablakokban pár szál gyertya ne égett volna.

Bármerről jött is az ember a székesegyházhoz, minden odavezető utca házai kivilágítással tündököltek. A király-utcán a jogakadémia, a kölcsönös segélyző-egylet, a posta-és távirda-igazgatóság, a Nemzeti Kaszinó, az Otthon Kávéház, Vigadó, a pénzügyigazgatóság és a pécs baranyai hitelintézet palotái voltak fényesen kivilágítva. A sörház-utca, malom-utca, lyceum-utca, Kazinci-utca, Mária és megye-utcák minden háza ablakában égtek a lobogó gyertyalángok. A belvárosi leányiskola, a Kath legényegylet, a Budai Külvárosi Kath. Kör, a keresk. és iparkamara, a Polgári Kör házai egykép fényben állottak. A vármegyeháza, a kir. törvényszék, a papnövelde-utca, a Mathessa-intézet, az Anna és József-utcák is igen szépen voltak kivilágítva. Az összes plébániák épületei, a papnövelde, a püspöki tanítóképző, a belvárosi iskola, a királyi tábla, a plébánia és káptalan utcák, az összes kanonoki házak fényben usztak. A Bedő-kávéház, az ügyvédi kamara, a Majláth-tér és Irgalmas-utcák házai szintén ki voltak világítva.

Remek látványt nyújtott az Irgalmasok temploma, homlokzatán száz és száz mécsessel; az ajtó feletti Mária-szobor körül lobogó lángokkal s felette a hit, remény és szeretet impozáns rajzával, melyen 1000—1900. felirás volt látható.

A Széchenyi téren a Stern és Löwy-paloták, ez utóbbi három emeletének fényes ablakaival, a városháza toronyrácán lobogó mécsesekkel, ablakaiban gyertyákkal, a Tauszig-féle és Piacsek házak, a Nagytakarékpenztár három emelete, a Royal-kávéház lampionos terrasza, a Zsiga-féle ház, a Központi takaré-

B.: Mit?

A.: Teljes élvezetet.

B.: Így is az volt.

A.: Nem egészen

B.: Magyarázd, miért?

A.: Ez a térség a megalkotásánál fogva, úgy, ahogy áll, mintegy amphitheatrumnak van praedestinálva. A hang a szabadban — hisz magad is tudod professzor létedre — a szabadban korlátlanul szétterjed. Ha tehát van helyünk, ahol a hangnak szétterjedését korlátozzuk, szóval mintegy felfogjuk, úgy, hogy mégis szabad téri hangverseny jellegével bírjon, mindenesetre ennek a hangversenynek a helyét oda helyezük el, ahol ezt a célt elérjük. Ha a csütörtöki működők a rács mellett (belső) egyenes térségen helyezkednek el, a hang egyrésztől, a két kolossus építmény között a templomig álló közönség ezreinek füle kagylója mellett felhat egész a vártemplom faláig. Ott visszaütödvé, hatványozva hallja a közönség azokat a szépen előadott darabokat a legkisebb részletekig, sőt még az az előnye is lett volna, hogy a közönség nem egymásnak a hátat, hanem egymástól feljebb állva azt a remek képet folyton szemlélhette volna, mit a nép ezreinek látása és a mozgó lampionok nyújtottak.

B.: Tudod e mivel győztél most meg leginkább?

A.: Nos?

B.: Azzal, hogy úgy sétatéri zene alkalmával ott sétáltam egy kaplan barátommal a templom-lépcsőzet járóján s a zenét oly erősen

hallottam, akárcsak a katonakört képező karmester helyén állottam volna.

A.: Természetes. Mert a hang a vártemplom falazatába megütödvé, erősen támadta meg a halló-ideget. Ez történt volna a csütörtöki hangversenyen is, míg így a hang felülről hatolva lefelé, már annyira a mennyre, előbb beleütközött a néparadatba, annak ruházatába s így természetesen gyengén hatott le annyitorok és hangszer működése az alsó csoportban állókhoz. De meg ott van az a nagy bolthajtásos iv. A templom oldal főbejárata. Ez maga egy óriási sugólyuk. Ennek torkába énekelve, muzsikálva, ha még egyszer annyian lettek volna is, mint ahányan voltak, hangjokat jórészt elnyelte volna — miat a hogy el is nyelte — ez a kolosszus ajtóboltozat. S még egyet mondom: ha ott állnak fel a működők, ahol jeleztem, nemcsak a rengeteg nép, amely a sétatereken foglalt állást, részesült volna teljes élvezetben, a jeggyel ellátott közönséggel, hanem az egész város viszhangzott volna a felséges és precíz dalaiktól. Épúgy mint a katonazenekar virtuóz játékatól.

B.: Egyet feleltél barátom!

A.: Mit?

B.: Hogy az egész ünnepség a kereszténységet s így annak szent hajlékát illetve, következésképp ahhoz közel kell felállani a működőknek, mintegy jelezve ezáltal azt, kit s a mit megillet a mai napi ünnepély; azután nem illett volna a publikumnak háttal fordulva

állani a templomnak, bizonynyal az is kérdésbe jött.

A.: Az ünnepies érzet nyilvánítására az mindegy, kissé közelebb vagy távolabb állnak-e a templomtól. A mi a háttal fordulást illeti, a közönségnek $\frac{1}{10}$ része most is így állt, lefelé nézve s gyönyörködve a néptengerben. Egyébként mindez csak az én véleményem.

B.: Elfogadom. Mit mondasz a többihez?

A.: A zenés mise előtt meghajlok, a megyés püspök ur beszéde előtt pedig leborulok.

B.: Tudod mi lett volna még a legfenségesebb az ünnepélyen?

A.: Tudom!

B.: Mondd hát, talán egyet gondoltunk.

A.: Ha az a 15 ezer embernyi nép ajka akkor, midőn Hoffer felemelte karját a dirigáló pálcával, a dalárdistákkal együtt rázendítette volna Isten áldd meg a magyart, hidd el, még az ég angyalai is mosolyogtak volna örömlükben.

B.: Én is azt gondoltam. Hja, hová lettek a lelkesült idők! Fuimus troies.

A.: Majd megjönnek még!

Ezzel elvált egymástól a két beszélgető ur, én pedig szintén elkotródtam és gondolkozba estem, hát már csakugyan fuimus troies?

Ha netalán az a két beszélgető ur kutatni kezdené, ki pletykázta el párbeszédjüket, csak vonjanak felelősségre, de előre jelzem, hogy azt is dobra ütöm.

A . . . s.

pénztár s a Nádor szálloda ablakai fénylettek. A zirciek kétemeletes rendházának minden ablaka ki volt világítva.

Ebben a fényben sötétlett a belvárosi templom; de a másik két plébániatemplom sem volt kivilágítva; csak — mint fentebb említettük — a plébániaépületek.

A *Kött-féle kertészet* elegáns izlésre valló, pompás, szinte regényes látványt nyújtott. A rácsozaton mécses sokasága égett, bent pedig a kert virágai és fái között lampionok színes világa terjesztett ragyogó fényt.

Illuminált a Nádossy-házban a városi fogasztási hivatal is, valamint a Ferencrendiek-utcáján, a nőegylet gyermekkertjében, az apáca-utcán sem volt ablak gyertya nélkül. A Kardos Kálmán-utcán a kanonoki házak, a Schaplinger, Szuly, Tolnai és Littke-féle házak ablakai fényben usztak s a Kath. Kőr palotájának ablakai és erkélye pazarul volt kivilágítva. A női zárda épülete és iskolája, a Scitovszky-tér, a Klimó és Radonay-utca házainak is fénylett minden ablaka s visszatükröztek a püspöki palota kerti oldalának fényes ablak soraiban. A Rudolfinum, a városi közkórház és a szigeti-országút házainak ablakai is ki voltak világítva s bármerről indult is el az ember, az egész városban kivilágított utcákon ment át, míg az ünnep székhelyére, a székesegyházhoz ért.

A püspöki palota minden ablakán ékalakban elhelyezett mécses lobogtak. A főkapuivalakban volt mécses körülveve s az erkély is fényben ragyogott, két oldalán a magyar nemzeti és a pécsi egyházmegye püspöki címerekkel. Szemben a székesegyházi plébánia szintén ily kivitelű fényárban uszott s az egész téren levő óriási közönséget, a felső és alsó sétátéren nyüzsgő ezer és ezer embert bera-gyogta fényével s lenn az alsósétátér alatt a zárda és iskola ablakai visszatükrözték a nagy világosságot.

A székesegyház főkapuja felett, a tizenkét apostol között állt az óriási, fényben uszó kereszt, rajta a felirattal: *Krisztus győz.* Az egész homlokzaton apró villamos lámpák ragyogtak kék sárga és fehér színben s e ragyogásból méltóságosan emelkedett ki a tizenkét apostol szobra. A székesegyház tornyai-nak vörös és zöld bengáli tűzzel való kivilágítását a csillagok tűzijátéka előzte meg s féltizkor kigyult a bengáli tűz a tornyokban s vörös és zöld lángokban álltak azok félórán keresztül. S szállt fel a világító tűz füstje az Egek felé, hódolatként a magyarok Istenének, ki kilencszáz évvel ezelőtt a katolikus kereszténységre vezette Hadur pogány népét. Az Erzsébet királyné sétátér virágos dombján pedig ott állt a nagy *Szepessy* püspök ércszobra, jóságosan tekintve szét mindeme fényben és hódolatban, melyet ime az Úr dicsőségére, a magyar katolicizmus ünneplésére, a hívők lelki épülésére, minden művelt ember igaz gyönyörűségére a nagy *Szepessy* méltó utóda, *Hetyey* Sámuel megyéspüspökünk, apostoli szava és áldozatkész buzgósa hozott létre.

A tündéri színjátékot nyújtó székesegyházi kivilágítás, melyet *Dischka* Győző, fő-reáliskolai igazgató valóban kiváló műizléssel tervezett s nagy szakértelemmel rendezett, a *Cvetkovics* testvérek cég pedig kifogástalanul effektuált, este tíz órakor ért véget, mely után még vagy egy jó órahosszáig volt fényben a tér, a püspöki palota és a székesegyházi plébánia ablakai ragyogásától, melynek rendezése a püspöki uradalom személyzetét dicsérte.

Ekkor, mint a zugva hőmpölygő tenger-áradat, úgy indult meg a népvándorlás hazafelé s lett tizenegy óra, mire a város lakos-sága hazavonult, dicsérve az emlékezetes lát-ványosságot, milyenben jó idők óta nem volt s bizonyára csak jó idő múlva leszen része. Ugyanekkor kialudtak az ablakok fénysugarai is s éjfél előtt már teljes csendben, éjszakai homályban állt a város, pihenésre tértek pol-gárai, hogy másnap, Péter és Pál apostolok ünnepén, a székesegyház védőszentjei nevenap-ján ismét emelkedő hangulatban, ájtatos szív-vel, hitbuzgó lélekkel ünnepelhessenek.

(Péter és Pál napján.)

A huszonnyolcadiki ünnepségekre nézve az idő is kedvezett. Csillagos volt az éj, fel-legtelen a magas ég. S aztán elborult . . .

Reggel négy órakor ismét megkondultak a város összes harangjai s zugtak a hajnali csendben reggel felőtig. Öt órakor reggel ün-nepi petárdázás jelezte az örömnapot, melyet a pécsi egyházmegye hivatta volt kétszeresen megülni, a mennyiben a magyar katoliciz-mussal a pécsi püspökség is most tartotta kilencszázéves jubileumát.

Már kora reggel nagy élénkség uralko-dott az utcákon, különösen a székesegyház felé. A felhők meg egyre tornyosultak az égen s elborították azt egészen.

Nyolc óra után a város különböző tes-tületei egymásután vonultak fel a templomba. A tanítóképző intézet új s felszentelendő zászló-jával, majd a hadastyánok s veteránok, a kat. legényegylet, a tűzoltók stb. stb.

A zenés misén közreműködő hölgyek és urak a kat. kör udvari helyiségéből szintén testületileg vonultak fel a székesegyház kó-rusára.

A szentélyben, a klerus padjaiban a meg-hívott hatóságok foglalták el a helyet. Kép-viselve volt a kir. tábla, törvényszék, a megye és a város, a pénzügyigazgatóság s a katonaság nagy számban.

A templom előtti téren a megjelelt he-lyeken oltárok voltanak felállítva tábori misék számára, azonban az eső miatt a jeggyel nem rendelkező s a falusi nép az apácák, ferencrendiek s a mizeriek templomába volt kénytelen beszorulni s végighallgatni a szent misét, a magyar, német s horvát szentbeszédet.

Pont kilenc órakor a klerus a templom-ból elment a residenciába testületileg s meg-invitalta a püspököt. Mikor a főpásztor alakja megjelent a templom déli ajtajában, megszól-lalt az orgona hatalmas akkordokban, majd pedig a negyven tagból álló énektársaság ka-tonazenekar kísérete mellett Jos. Gruber *»Ecce sacerdos magnus«*-át (Op. 5.) énekelte el lel-kesedéssel, áthatva egyrészt a kivívott siker büszkeségétől, másrésztől az ünnepség fon-tosságától.

A jubiláris püspöki misén *Szeifric* Ist-ván, *Valter* Antal, *Szeredy* József, *Hanny* Gábor, *Spiess* János, *Wurster* József dr. ka-nonokok, *Döbrössy* Alajos tiszteletbeli kano-nok, *Wajdics* Gyula spirituális, *Szilvek* Lajos dr. teológiai tanár, *Igás* Béla dr. püspöki tit-kár, *Sipos* István s *Szákovics* Ottó udvari pa-pok, *Mayer* György és *Abrahám* István kar-káplánok asszisztáltak.

Evangelium után *Kelemen* László dr. kurdi esperes plebános lépett a szószékre s rövid ünnepi beszédben méltatta a nagy nap jelentőségét, különös sulyt fektetvén arra a

körülményre, hogy ez a jubileum a pécsi egy-házmegyének, a pécsi püspökségnek, a pécsi katolikusoknak specialiter is jubileuma, a mennyiben a magyar katolicizmussal egy-idejűleg született meg, püspökségét szent István alapította. A rövid, de magas szárnyalású szent beszéd után a püspök folytatta tovább a szent misét.

E helyütt emlékezünk meg a zenés mi-sékről is, minthogy a püspöki mise alatt, mint előre hirdették, az instrumentalisták énekeltek.

Jos. Gruber *»Ecce sacerdos magnus«*-a hatásos darab, melyet, mint fentebb mondot-tuk, az ének és zenekar nagy animóval adott elő. A *»Te Deum«*-ot S. Mitterer írta. A ze-nész körökben Mitterer egyházzenei nagysága el nagyon ismerve s ha meghallgattuk azt a *Te Deum*-ot, melyet instrumentumokkal kísér-tek, valóban csodálkozunk, hogy annyi fensé-get és alázatosságot tudott önteni művébe, melyekben a dallamok, maga az egész kíséret oly szépen simul a szöveghez. *Scharf* Róbert erélyes s izléses dirigálása a művet művészi-leg domborította ki minden részletében.

A misét már hallottuk magától az in-strumentalistáktól. J. G. Eduard Stehle írta azt. Akkorában bőven méltattuk magának a műnek szépségeit, melyet egyszerű, de csinos dallam, mint főmotivum dominál. Most csak az a megjegyzésünk, hogy ismételtén győ-nyörűen adták elő úgy az énekesek, mint a zenekar.

Offertoriumra ismét Mitterertől énekeltek a *»Constitues«*-t orgona kísérettel, orchester nélkül s így is remekül sikerült.

Az énekszámokban előforduló szóló rész-leteket *Schneider* Istvánné (szoprán), *Károlyi* Sándorné (alt), *Fektér* Ferenc (tenor) s *Müller* Antal (basszus) énekeltek.

Az orgonán a székesegyház orgonistája, *Hoff* Richard játszott.

A püspöki mise után következett a zászló-szentelés, melyről lapunk más részében szá-molunk be.

Délelőtt tizenegy órakor *Troll* Paul. Ferenc címzetes püspök celebrált ismét fényes segédlettel ünnepélyes szent misét, mely alatt a kóruson a székesegyházi énekkar énekelte.

A püspöki misére csak jegyekkel lehe-tett bejutni. Mondanunk sem kell, hogy ritkán láttunk még a templom fennállásától fogva abban annyi embert, mint tegnap, különösen tizenegyóra után, mikor jegyek nélkül is be lehetett menni. S ha nem szakadt volna egész délelőtt az eső, még nagyobb tömeg verődött volna össze bizonyosan, pedig így is impozáns volt az.

Délután három órakor a székesegyház-ban vecsernye volt s ezzel a jubileumi ün-nepségek templomi része véget ért.

(Népvándorlás.)

Pécs ünnepében részt vettek a pécsi egy-házmegyének hívei is. Már csütörtökön meg-kezdődött a bucsusok járása s jöttek nagy csoportokban a bucsus menetek.

Csütörtökön féltizenkét órakor Villány felől jött 250 nagymárai hívó. Haza mentek pénteken déli és délutáni vonatokkal.

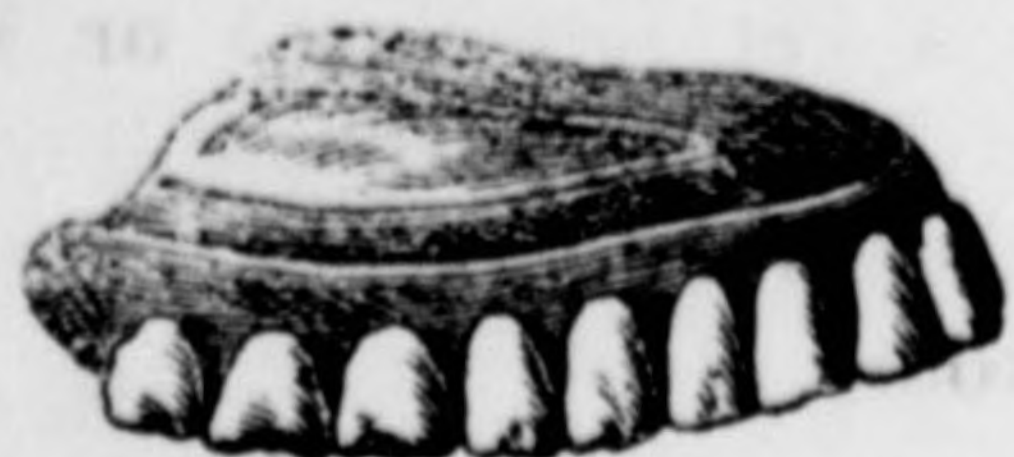
Ugyancsak Bonyhádról kocsikon hatvan bucsus jött csütörtökön délután.

Garéból mintegy háromszázan érkeztek hangos énekszóval.

Délután 2—3 óra között mintegy kétszáz

Fogtechnikai műterem

Műfogak vulcanit-, arany és aluminiumból. * Mindenféle plombok, obturatorok. * Foghuzás fájdalom nélkül!

Girardi József

Pécs, Apáca-utca 10. szám, saját házában (a zárda melletti 2-ik ház.)

kéméni és szebényi hívő jött a városon át rézhangszerek zenéje mellett.

Este felé Vásáros-Dombórról gyalog mintegy háromszáz ember érkezett.

Pénteken reggel hét órakor Szentlőrincről érkezett vonaton hatszáz bucsus, kik a siklói utcán és a Széchenyi-téren át vonultak a székesegyház elé.

Végül Német-Üröghről ugyancsak tegnap reggel kétezer ember jött.

A különböző vonatokkal csütörtökön és pénteken reggel még vagy ezeröttszáz idegen érkezett Pécsre s így a két nap idegen forgalmát méltán tehetjük öt-hatezer emberre.

A vendégek tegnap nagyrészt a vonatokkal távoztak Pécsről a rossz idő miatt s az állomáson Vörös Hiador forgalmi főnök maga buzgókodott, Volleszky Károly állomási főnök és a személyzet segítségével, hogy a sok nép kényelmes elhelyezést nyerjen a vonatokban.

(A bankett.)

A kilencszázéves magyar katolicizmus jubileuma alkalmából a Katholikus Körben tegnap rendezett bankett esti nyolc órakor kezdődött. Már jóval nyolc óra előtt együtt voltak a kördisztermében a körtagok és a részvételre jelentkezett vendégek, midőn gróf Apponyi Géza a pécsi Kath. Kör elnöke és udvari papjai kíséretében, kevéssel nyolc óra után Hetyey Sámuel megyéspüspök érkezett, kit a jelenlevők lelkes és zajos éljenzéssel fogadtak.

Egy negyed kilenc óra volt, midőn a megyéspüspök evés előtti imát mondva felemelkedett székéről s a jelenlevők, példáját követve szintén elvégezték az imádságot, mely után felhordani kezdték a vacsorát.

A vendégek számára a Katholikus Kör első emeleti nagytermében 3 asztal volt patkó alakban terítve. A főasztalnál Hetyey Sámuel megyéspüspök, jobbra tőle Apponyi Géza gróf a katolikus kör elnöke, balra Erreth János ügyvéd, kamarai elnök foglaltak helyet, továbbá Incédy Dénes főgimnáziumi igazgató, Hetyey Elek püspöki jószágigazgató, Hanny Gábor pápai praelatus, Szeifritz István kanonok, Jobszt László ügyvéd, Dischka Győző főreáliskolai igazgató, Rézbányay János pápai kamarás, Littke József a pécsi kereskedelmi és iparkamara elnöke, Simonffy János ügyvéd, Zánkay Aladár kir. járásbíró, Sey László kir. tanácsos, Zsolnay György kir. főügyész helyettes. A többi asztalok asztalfőit Egry Béla ügyvéd, Kuzmics József dolni-miholyáci esperes, Szuly János ügyvéd, Krasznay Miklós ügyvéd, Krasznay Jenő a »Nemzeti Kaszinó« igazgatója, Szautter Gusztáv ügyvéd, Eibach Emil a pécsi takarekpénztár főkönyvelője, dr. Tróber Aladár városi főjegyző, Kaffka Károly posta és távirat főnök, Kindl József a kölcsönös segélyező egyesület igazgatója, Károly Ignác apátplébános, Pleininger Ferenc ügyvéd a »Pécsi Figyelő« felelős szerkesztője, Kovácsffy Kálmán főmérnök, Volleszky Károly a m. á. v. pécsi állomás főnöke, Streicher Péter högyérsi esperes, Streicher József paksi plébános, Reeh György városi tanácsnok foglaltak el. A többi helyeket a részvételre jelentkezett vendégek foglalták el, kik között a főgimnázium tanári karának legtöbb tagját s városunk számos önkéntesét láttuk.

A pecsenyémél hirtelen leintették a zenét szolgáltató cigányzenekart s Hetyey Sámuel megyéspüspök felemelkedett, hogy az egyetlen bejelentett hivatalos toasztot elmondja. A jelenlevők állva hallgatták végig a püspököt, ki beszédében mindenekelőtt, mint a népek megerősödése s gyarapodásának főtényezőjét, a kultúrát említi fel. A kultúra fejlesztésének nagy művében kétségtelen előjogokat nyert a katolikus egyház, mely az üdvösség előkészítésében a népek nevelésében tért, hatalmas tért vívott ki magának.

Meg van pecsételve az anyaszentegyház munkája — ugymond a püspök — a példaadásban. Őseink pogány szenvedelmeket abba-

hagyták és a kereszt oltalma alá menekülve a kereszténység kultiválása előtt nemcsak fejtegettek, hanem annak védőbástyáivá lettek azzal, hogy a kereszténység szellemét fejlesztették s a legádázabb viharok között is férfiasan megállták helyüket a szeretet vallásának gyakorlatában. S a kereszténység, a magyar kereszténység fejlődésének ünnepe ez a mai ünnep is. Nem más ez, mint lerovása a kegyelet adójának a pápa iránt, kinek végtelen kegyelmű oltalmának köszönhető, hogy hazánk megőrizte vallását, a nemzet megmaradt katolikusnak és magyarnak, a minnek legjobb öre a szent István koronájával koronázott apostoli királyunk.

Riadó éljenzésben törtek a király nevének hallatára a jelenlevők, Hetyey Sámuel megyéspüspök pedig az éljenzés csillapultával így fejezte be remek s helyenként megkapó költői szárnyalású beszédét:

»Imádjuk tehát Jezust, engedelmeskedjünk a pápának, hódoljunk apostoli királyunknak s dolgozzunk fáradhatatlanul szeretett hazánkért.«

Zajos, percekig tartó éljenzés követte a közszeretben álló főpásztor szavait, melyek után gróf Apponyi Géza, a katolikus kör elnöke lelkes beszédben méltatta szintén a nap emlékét és örömét fejezte ki afölött, hogy a Katholikus Kör ünnepén megjelenhetett. De kétszeres öröme szolgál a mai ünnep — ugymond — mert megyénknek rövid idő alatt a köztisztelést kiérdemelt, szeretett püspökét itt mint elnök, először van módjában üdvözölhetni. Engedje tehát meg a püspök, hogy ezen örömteljes találkozást felhasználva, a hódolat és szeretet nyilvánításának őszinte kifejezése mellett azt kívánhassa, hogy az egek Ura megyéspüspökünket, kegyes főpásztorunkat sokáig éltesse.

Harsogó éljenzés tört ki a kör elnökének szívből fakadt szavai után s az a lelkesedés, az a hev, a melylyel éljenzésben s tapsban törtek ki a jelenlevők, kétségtelen bizonyítéka volt ama szeretetnek s ragaszkodásnak, melylyel városunk minden polgára a püspök iránt viseltetik.

Pontban tíz órakor, rövid ima után asztalt bontott a megyéspüspök, ki Apponyi Géza gróf s udvari papjai kíséretében folytonos éljenzés között s a Rákócy-induló hangjai mellett távozott.

A Katholikus Kör ünnepi vacsorája — melyen százötven személy vett részt — aztán a késő éjjeli órákig a legjobb kedvben tartott ifj. Korodi Gyula zemekarának vidám hangjai mellett.

Zászlószentelés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. június 30.

A jubileumi ünnepek között, azzal mintegy szoros kapcsolatban igen szép ünnepély folyt le tegnap a püspöki mise után a székesegyházban. A tanítóképző intézet zászlószentelési ünnepélye volt ez.

Az a zászló nem csak a növendékek zászlója, hanem képviselője azon elveknek, melyek a tanító testületet nagygyá, annak működését áldásossá tehetik és valóban azzá teszik is, ha megvalósítják. E zászlószentelésnek tehát nagy jelentősége van a megyei tanítóság, a helybeli tanítóképző intézet történetében.

Maga az ünnepély a következőleg folyt le:

A püspöki mise végeztével Hetyey Sámuel megyéspüspök az oltártól kíséretével együtt trónusához ment, a hol pluvialét vett magára. A trónus elé járultak a zászlóanya, Pallavicini Edéné örgrógné szül. Majláth Etelka urnő Vörös Mihály tanár kíséretében s a zászlóvivő ifjak. Az intézeti növendékek pedig a zászló körül, a klerus padjai előtt állottak fel.

Maga a zászló nehéz fehér selyemből

készült. Egyik felén Jézus szentséges Szive van »Irgalmazz minékünk« felirással, a másik felén szent Imre herceg képe látható ezen felirással: »Könyörögj érettünk.« A gyönyörű zászlón kék és sárga színű nehéz selyemszalag csüngött dusan megaranyozva. Az értékes szalag egyik oldalán a zászlóanya neve, a zászlószentelés datuma, a Pallavicini és Majláth családok egyesített címere művésziességben kivitelben látható, a szalag másik oldalán ez a jelmondat olvasható: »Lengjen magasan hirdetve Isten dicsőségét, a keresztény tanítás és nevelés áldásait!«

Miután a megyéspüspök megáldá és beszentelé az értékes zászlót, beszédet intézett a tanítóképző intézeti növendékekhez:

Hetyey Sámuel megyés püspök apostoli ékesszólással a zászló jelentőségének fejtegetésével kezdte beszédét. Fejtegette, hogy a zászlónak mindig az az eszme adja meg a jelentőséget, melynek szolgálatában áll. A magyar nemzeti zászló a nemzeti eszme szolgálatában állván, ez az eszme adja meg neki a jelentőséget. A magyar zászló jelképezi a hazát, mely polgárok jogait védi s az alkotmányt, melyért harcolunk. Az egyházi zászló az örök igazságnak, Krisztus tanainak a jelképe, melyek soha el nem mulnak. Ezután az ünneplő tanítónövendékekhez fordult az ékesszóló főpásztor s érces, erős s mégis zengzetes, a hazaszeretettől és apostoli buzgóságtól ihletett hangon szólt hozzájuk.

— Milyen a ti zászlótok? *Első sorban magyar zászló; mert az én intézetem zászlója s ez más, mint magyar nem lehet!* Jelképezi elöttetek a magyar hazát s felhív benneteket, ha kiléptek az életbe, a magyar nyelv szeretetére buzdítsátok a népet úgy apostolkodjatok, hogy mindenki, ki magyar földön lakik, nyelvi és valláskülönbség nélkül szeresse egymást és a magyar hazát!

De egyházi zászló is az új zászló, mely arra buzdít, hogy az egyházat is szolgálják harcosai s a nép között ápolják a vallásosságot és az egyház iránti szeretetet, tiszteletet és engedelmisséget. Ezzel fejezte be beszédét a püspök, kinek ime a magyar katolicizmus kilencszázéves jubileumi ünnepén apostoli ékesszólással gyűlt ki a hazaszeretet lángja főpásztori ajkain és a legszebb keretben, a legjobb hallgatóság, a leendő néptanítók előtt hirdette hogy minden ember e hazában, nyelvi és valláskülönbség nélkül köteles a magyar hazát szeretni!

A beszéd végeztével véget ért a ceremónia s a püspök visszatért a klerus kísérete mellett palotájába.

A zászlószentelés után a tanítóképző-intézet tanári kara és maga az ifjuság testületileg megjelentek a megyés püspök előtt s megköszönték a kitüntetést, hogy zászlójukat ő avatta fel. Majd Pallavicini Edéné örgrógné is forró köszönetüket fejezték ki azért a kegyért, hogy a zászlóanyai tisztet elvállalni kegyeskedett.

Hadd lengjen hát az a zászló s csoportosuljon köréje ne csak a képezdei ifjuság, hanem a megye tanítókarra s legyen vállvetve azon nagy eszméknek, nem uttoróje, hisz erre már nincs szükség, hanem megtestesítője, mely eszmék abban a zászlóban bennfoglalják s akkor büszkélkedhetünk mindenféle tekintetben a megyénkben uralkodó állapotokkal, mert végelemzésben a népnevelés kvalitása és nivója fokmérője, sőt hatalmas tényezője a nép boldogságának.

Az »Oltár-Egylet« egyházi ruha-kiállítása.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. június 30.

Mint lapunk legutóbbi számában megírtuk, Hetyey Sámuel megyéspüspök a katolikus egyház fennállásának kilencszáz éves jubileuma alkalmából az »Oltár-Egylet« által rendezett

egyházi ruha-kiállítást csütörtökön délelőtt 11 órakor nyitotta meg, mely idő óta a kiállítás nyitva áll az érdeklődő nagyközönség előtt, mely különösen a tegnapi napon látogatta meg tömegesen.

A kiállítást rendező »Oltár-Egylet«-nek egy évi fennállása óta ez az első kiállítása, de egyleti tagjainak buzgó, adakozó volta az első tekintetre feltűnik. Az »Oltár-Egylet« élén *Virág* Ferenc karkáplán igazgató, *Dulánszky* Adolfné elnöknő, *Cseh* Marianna alelnöknő, *Hinka* Lászlóné pénztáros, özv. dr. *Kasza* Józsefné könyvtáros és dr. *Friedl* Károlyné olt. egyleti jegyző állanak.

Az »Oltár-Egylet« tagjai évente *huszon-négyszáz fillér* (tizenkét krajcár) alamizsnát fizetnek s bámulatos, hogy ebből a csekély összegből, mely természetesen a tagok nagy számára tekintettel csinos tökévé válik, mily remek egyházi ruhákat állítanak elő az egylet tagjai, kik a szebbnél-szebb miseingeket, oltárkendőket, palástokat készítenek s fogadalmukhoz hiven mindent kézi erővel. Az »Oltár-Egylet« a befolyt összegből csupán a kelméket vásárolja meg, míg a varrás, himzés, csipkekészítés és díszítés munkája teljesen az egylet tagjaira van bízva s hogy ezek nemcsak mennyi önfeláldozással szentelik idejüket az egyházi ruhakészítésnek, hanem áldozatkészséggel más uton is hasznossá válni óhajtanak a szép és nemes célnak, azt leginkább illusztrálja az, hogy az »Oltár-Egylet« egyik a névtelenség fátyola alatt maradni óhajtó hölgytagja a közel múltban fülbevalót adta el s a nyert pénzen egy ezüstből készült, remek művű beteglátogató capsulát vásárolt.

Az ilyen készített, vagy ajándékozott templomi kellékek és egyházi ruhák a szükséghez mérten a szegényebb vidéki plébániák között osztatnak szét.

Igy az ideji kiállításból a pécs-budaikülvárosi, a miszlai, kis-székelyi, nagymányoki, bodonyi, bonyhádi, baranya-monostori, szalkai, németi, mocsoládi, diós-berényi, harkanovci, szalatnaki, kis-doroghi, lovászhetyényi, bicsérdi, baranya-baari és szabolcsi plébániák kapnak egyházi ruhákat és szükséges templomi felszereléseket.

Az »Oltár-Egylet« ideji egyházi ruha-kiállítása a »Miasszonyunk« zárda iskolájának első emeletén van elhelyezve, hol a szebbnél-szebb talárok, palástok, miseingek, minisztráns ruhák és templomi kellékek váltakoznak egymással.

A kiállításnak különösebb méltatást érdemlő tárgyai: egy remek himzésű miseing, mely özv. *Kasza* Józsefné munkája, egy requiemeknél használandó fekete himzésű miseing, mely *Sáve*l Kálmánné munkája, néhány igen szép kiállítású ünnepi ministránsruha, egy oltárkendő, mely teljesen csipkékből készült s mely *Kalupni* Mária dunaföldvári lakosnő munkája. Van azonkívül egy kehely és egy oltártakaró, melyet *Fischer* Teréz oltár-egyleti tag készített. E mellett egy pazar csipkedíszszel ellátott karing van, mely adomány s eladásra vár. Hír szerint — ha más vevő nem akad — a karinget *Hetyey* Sámuel megyéspüspök fogja megvenni, kinek ez a karing már a kiállítás megnyitásának napján megnyerte tetszését.

Az ajándéktárgyak között figyelmet érdemlő egy szolid s mégis pompás kivitelű misekönyv állvány, melyet az tesz főleg értékessé, hogy boldogemlékü *Dulánszky* Nándor püspök tulajdona volt s a *Dulánszky* család ajándékozta az »Oltár-Egylet«-nek.

A kiállítás — mely reggeli nyolc órától esti hat óráig volt megtekinthető, ez idő alatt az egyleti tisztviselők és egyleti tagok felváltva voltak jelen. Igy a mai napon: *Schellenberger* Julia, *Dulánszky* Adolfné, özv. *Kasza* Józsefné, *Cseh* Marianna, *Schultz* Imréné, *Angster* Józsefné és *Sághy* Sarolta kalauzolták az érdeklő vendégeket.

A kiállítás minden nagyobb ünnepélyesség nélkül ma esti hat órakor ért véget, ami-

kor *Virág* Ferencz karkáplán, oltár-egyleti igazgató »Te Deum«-ot tart a »Mi Asszonyunk« zárdatemplomában s holnap már szétküldik a kiállított tárgyakat a fentebb megnevezett különböző plébániáknak.

Hírek.

Pécs, 1900. június 30.

Halálra kínzott asszony.

(A féltékeny férj boszúja.)

Ugy a főváros, mint a vidék bűnkrónikája számos oly gyilkosságot, vérengzést jegyzett már fel, melyeknek alap indító okai a féltékenység s az ezáltal támadt elvakultság voltak. A féltékenység már számos családi drámának volt kulforrása s nem egy esetben ártatlan áldozatok vére festette pirosra a féltékenységünkben állatta sülyedt emberek kezét. Mindazonáltal alig történt még oly borzalmas az állatiasságnál is kegyetlenebb módon elkövetett emberkínzás, mint a napokban Tót-Keszűn.

Ennek a szinte hihetetlennek hangzó emberkínzásnak hallatára szinte megfagy a vér ereinkben s önkéntelenül is elgondolkozunk azon, hogy mily fájdalom, mily vihar dúlhat az ilyen borzalmasságok elkövetésekor a boszúálló lelkeben. Vajjon a jobbik érzéseket — melyek az embernek születésekor természetes sajátosságai — valóban annyira elnémítja a boszú-szomj, hogy az ember vadallattá alacsonyodik s vért látva, még többet kíván a verből?

Mert hiszen mily foka a bestialitásnak kellhet ahoz, hogy egy férj, ki pusztán szerelemből köt házasságot, csupán féltékenységből véresre verje a feleségét s aztán mint a sötét idők hóhérai, lóhoz kötve hurcoltassa végig az ország-uton?

A borzalmas eset részleteiről tudósítónk a következőket közli:

Takács József tót-keszűi lakos, mint kocsislegény szolgált az egyik falubeli gazdánál, hol beleszeretett a vele együtt szolgáló cselédleányba. Ez a hirtelen támadt szerelem aztán, az erőszakos, duhaj legényből csakhamar jóra való embert faragott, mert *Takács* József szorgalmas munka és takarékossgal arra törekedett, hogy mielőbb feleségévé tehesse a leányt.

S ez a vágya körülbelül két évvel ezelőtt teljesedett is. — Ott a faluban összetakarított pénzéből egy kis gazdaságot is vásárolt magának, hol boldogan élt feleségével, de ezt a boldogságot csakhamar megirigyelték a falubeliek s nyelvükre vették a fiatal menyecs két, kiről eleinte csak sugva, de később már hangosan is azt beszélték, hogy megcsalja az urát, no meg, hogy lány korában sem volt valami tulságosan tisztességes perszóna.

Takács József eleinte halállal fenyegetett mindenkit, ki a feleségére rosszat mer mondani és egy ízben törvény elé is került, a miért egy a feleségére szajaskodó asszonyt megvert. Midőn azonban látta, hogy az ő fenyegetései és közbelépései mit sem használnak, hogy a falu pletykái mind határozottabb formában kezdenek beszélni a felesége hűtlenségéről, ő maga is kételkedni kezdett s erőt vett rajta a féltékenység. Lázasan kezdett kutatni bizonyítékok után, melyek meggyőződtetnék felesége hűtlenségéről s midőn az asszony a napokban elmenvén hazulról, állítólag egy rokona látogatására ment el s csak a késő esti órákban tért vissza, *Takács* József ezt elég bizonyítéknak találta a felesége hűtlensége mellett s elhatározta, hogy végezni fog az asszonnyal.

Leküzdve dühét, egész barátságosan felhívta, hogy kocsikázzék ki vele a falutól néhány kilométernyire fekvő kukoricaföldükre, mire az asszony természetesen hajlandó volt.

Alig szálltak le azonban a kocsiról, *Takács* hirtelen torkon ragadta az asszonyt, földhöz teperte s revolverét a homlokának sze-

gezve valami kétségbeejtő fagyos nyugalommal mondta:

— No hát asszony, neked most ugy is meg kell halnod, hát vald be most itt, mikor csaltál meg engem és ki volt a szeretőd?

— Sohasem csaltalak meg édes uram, nem is volt szeretőm soha! — kiáltozta a megrémült asszony, mire a férj elsütötte az asszony feje fölött a revolvert, aztán folytatta a vallatást:

— Hát lány korodban sem volt szeretőd?

Valami borzalmasan furcsát érezhetett a halálra rémült asszony e pillanatban, talán olyasmint, hogy hazug beismeréssel megmenetheti még az életét s reményelte, hogy ha a férje csillapodni fog, még lehet, hogy meg is bocsájt neki s azért bűnbánó arccal mondta:

— Leány koromban volt egy kedvesem, de azért becsületes leány maradtam.

Erre a szóra minden vére agyába tódult *Takács* Józsefnek s hirtelen elvesztette mesterségesen fentartott öntudatát, ismét torkon ragadta az asszonyt s a kocsijáról lerántott istráanggal addig verte az asszonyt míg az alétlan összerogyott.

Ezzel azonban mégsem elégedett meg a féltékenységeben szinte őrjöngő ember, hanem valami pokolian borzasztó boszút eszelve ki, kifogta a kocsiból az egyik lovat, aztán kötelel erősítve a ló farkára, a másik végére lábánál fogva az asszonyt kötözte oda s egy hatalmas ostorcsapással nekiindítva a lovat, összefont karokkal nézte, hogy vonszolja tovább a ló felesége testét. Körülbelül négy kilométernyit vágthatott így a ló az ország-uton, míg emberek jöttek, kik a borzalmas fogatot feltartóztatták.

Mikor a lovat elfogták, az asszony még életben volt. Testéről — mely több sebből vérzett — csatokban lógott a ruha s arcát is össze-vissza zúzták az országút kiálló kövei.

Az asszonyt beszállították a községbe, azonnal értesítették az esetről a körorvost, kinek véleménye szerint azonban *Takács*né életbenmaradásához kevés a remény.

A vérengző kegyetlen férjet letartóztatták és átadták a bíróságnak.

Napirend 1900. július 1-én és 2-án.

Naptár: vasárnap, július 1. — Róm. kath.: Jézus szt. vére. — Prot.: Tibolt. — Görög-kel. (június 18.) Leontin. — Zsidó: Thamus 4. — Nap két 4 óra 7 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két reggel 6 óra 15 perckor; nyugszik este 7 óra 20 perckor. — Hétfő, július 2. — Róm. kath.: Sárlos Bold. Asszony. — Prot. Sárlos B. A. — Görög-kel. (jun. 19.) Judás. — Zsidó: Thamus 5. — Nap két 4 óra 8 perckor; nyugszik 7 óra 56 perckor. — Hold két reggel 7 óra 35 perckor; nyugszik este 8 óra 20 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék és hőemelkedés várható.

Zenekedvelők Egyletének közgyűlése vasárnap 11 órakor a Hattyu-épületben.

Polgári Daloskör ünnepélye a Tettyén vasárnap 3 órakor.

Bicikli-versenyek a pécsi Bicycle-Club pályáján vasárnap fél 4 órakor.

Kádársegédek szakegyletének mulatsága a gyár-u. 7. szám alatt vasárnap 4 órakor.

— (A polgármester hazatérése.)

Mint értesülünk *Majorossy* Imre polgármester és neje hat heti távollét után ma érkeznek haza Lussin-Piccoló, illetve Cirquenicából. A polgármester neje már ma délelőtt érkezett Dombóvárra, hol egyik rokonát látogatja meg, itt várja be a budapesti gyorsvonattal jövő férjét, kivel együtt érkeznek meg esti nyolc órakor Pécsre. A polgármester fia *Majorossy* Viktor m. kir. honvédhuzár főhadnagy szülei fogadtatására ma reggel utazott Dombóvárra. — *Majorossy* Imre polgármester egészségi állapota — mint örömmel értesülünk annyira javult, hogy a polgármester hazaérkezése után azonnal, illetve hétfőn reggel már átveszi hivatala vezetését.

— **(Merénylet a képviselőház elnöke ellen.)** A Tolnamegyei Közlöny egyik bonyhádi barátja arról értesül, hogy egy merénylő mult vasárnap Bonyhádon megtámadta volna Percel Dezső képviselőházi elnököt. A merénylő késsel rontott Percel Dezsőre, a kit gyilkos szándékában Percel Dezső huszárja akadályozott meg. *Budapesti tudósítónk mai távirata szerint Budapesten Percel Dezső környezetében a merényletről mit sem tudnak.*

— **(Új püspöki szertartó.)** Hetey Sámuel pécsi püspök Szabó Géza szegzárdi főgimn. és polg. isk. hittanárt püspöki szertartóvá nevezte ki, miután a mostani szertartó, Sipos István Faddra lett kinevezve segédlelkésznek.

— **(A pécsi senekedvelők egyesülete)** holnap (vasárnap délelőtt 11 órakor tartja az egylet helyiségében (Hattyú-épület) évi rendes közgyűlését. A közgyűlés tárgyai lesznek: 1) Elnöki megnyitó. 2) titkári jelentés. 3) Pénztári jelentés, a felmentés megadása. 4) Folyó évi költségelirányzat. 5) Választmányi tagok helyeinek betöltése. 6) Esetleges indítványok.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszvlgálató képessége folyó hó 30-án reggel 4352 böbméter.

— **(Keresztcsontkítás Pécsen.)** Ez alatt a cím alatt a „Pécsi Közlöny“ pénteki száma alatt azt az értesülést közli, hogy a pécsi kereskedelmi és iparkamara palotáján a korona jelvényről kezdettől fogva hiányzott a kereszt és most sincs ott. Erre vonatkozólag a keresk. kamara titkári hivatala kijelenti a következőket: Ebből a tendenciozus híresztelésből annyi igaz, hogy a kereszt most nincs ott a koronán s ezt a kamara vezetősége tudja is már azóta, a mióta onnan az letörött. Ha a P. K. szerkesztősége és keresztbe utazó híradói fáradságot vesznek maguknak a kamarai épület tornyába felmászni, személyesen is meggyőződhetnek arról, hogy eredetileg igenis rajt volt a koronán a ferde kereszt, mivel azonban épen a cimer felett levő toronyablakon szokták a zászlót kitűzni a vékony keresztet bizony a zászló egy nagyobb szelvéssz alkalmával gombjáról letörte. Még eddig a kamarai épületen renoválásra nem volt szükség, — s a keresztafférek is egészen ujkeltűek lévén, a kamarai vezetőség nem is gondolt arra, hogy bizonyos oldalról olyan tendenciozus rágalommal illeték meg, mintha kezdettől el akarta volna sikkasztani a keresztet onnan, a hova az való, — miért is a véletlenül letörött kereszt kijavítását arra az időre hagyta, a mikor különben is szükséges lesz az egész épületet kijavítani, mert bizony a cimer nehezen hozzáférhető helyen van. A kamara elnöksége méltán elvárhatja a P. K. től, hogy híret ily értelemben azonnal ki igazítja, s a jövőben nem keres ott is keresztalfért, a hol az sincsen, nem vádol meg ok nélkül olyan egyéneket, a kik arra rá nem szolgáltak, s végül megbízhatóbb helyről szerzi be értesüléseit.

— **(A pécsi Bicikli klub)** a tegnapi napra hirdetett amatőr, műkerékpáros és motor-versenyét a reggel óta tartó nagy esőzés miatt kénytelen volt elhalasztani. A versenyt legujabb megállapodás szerint az előre váltott jegyek érvényességének épségben tartásával, a tegnapi napra hirdetett program mellett holnap (vasárnap) délután fél négy órakor tartják meg a pécsi bicikli klub versenypályáján. A két versenyre (ide nem számítva a pályán történő nevezésekkel járó nyertlenek buzdító-versenyét) nyolc-nyolc, összesen tizenhat nevezés történt. A tegnapi napon, mint a versenyben résztvevő vendégek, Larvin Károly, Lusum Andor, Dietrich Lajos (motor-vezető, a bodenbach-bécsi motor-verseny nyertese), Meth János motor-kormányos bécsi bicyklisták és motor-versenyzők, továbbá Muskath Jenő budapesti hírneves műkerékpá-

ros, bajnokdíjnyertes érkeztek meg. Miután a rossz időjárás nem engedte meg a verseny megtartását, a pécsi bicikli klub tagjai az érkezett vendégek tiszteletére barátságos vacsorát rendeztek a Szecessió-sörödében, mely a késő esti órákig a legjobb hangulatban tartott.

— **(Halálozás.)** Eltér Ferenc, m. kir. adóhivatali tiszt, életének 38 ik évében tegnap reggel meghalt. Temetése holnap (vasárnap) délután 4 órakor lesz a Kis Flórián-utca 7. számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét hétfőn délelőtt 9 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plebániatemplomban. Az elhunytat özvegy édes anyja, bátyja és rokonai siratják. Halálát a pénzügyigazgatóság palotáján gyászlobogó hirdeti s temetésén tisztviselőtársai testületileg vesznek részt s ravatalára koszorút helyeztek.

— **(A kvóta.)** A hivatalos lap tegnapi száma közli a király kéziratát, melylyel a közönségek költségeihez való hozzájárulási arányt Magyarországra nézve harminchárom egész három negyvenkilenced (33 ³/₁₀₀) százalékban, Ausztriára nézve pedig hatvanhat egész negyvenhat negyvenkilenced (66 ⁶/₁₀₀) százalékban állapítja meg.

— **(A pénzügyigazgatóság fő-reből.)** A m. kir. pénzügyminiszter a nyitrai pénzügyigazgatósághoz Ritzl Antal pécsi pénzügyi irodatisztet pénzügyi irodavezetővé végleges minőségben kinevezte.

— **(Törvényszéki orvosi vizsga.)** A Kolozsvárott tartott orvosi vizsgálaton dr. Schmidt Antal, pécsi közkórházi másodorvos, törvényszéki orvosi képesítést nyert.

— **(Kinevezések.)** Kelemen János, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, az igali járásbíróshoz aljegyzővé és Domján Miklós, dárдай kir. járásbíróshoz telekkönyvi betétszerkesztő segédtelekkönyvvezetővé nevezetett ki.

— **(Jubileum.)** A siklósi összes népoktatási tanintézetek tantestületei csütörtökön ünnepelték Schneider Henrik róm. kath. tanító 40 éves és Kellner Ignác izr. tanító 25 éves szolgálati jubileumát. Este az iparos olvasókör tágas termében bankett volt, hol a polg. isk. tanárok és az elemi iskola tanítói családotul jelentek meg, hogy kollégiálisan ünnepeljék ama két férfiút, kik oly lankadatlan szorgalommal, oly hosszú időn át, a tanügyet — a hazát szolgálják. A bankett alatt Rédei Károly igazgató üdvözölte a tisztelet, szeretet és hála nemes érzelmeitől áthatott meleg szavakkal a jubiléumokat, mire Schneider Henrik tanító meghatóttan válaszolt és a viszontagságos életét szépen festette kollégái előtt. Majd Dr. Révai Sándor, Sücs Dániel és Finta Ignác emeltek poharat az ünnepeltre.

— **(A Pécsi Műkedvelők Egyesülete)** július 15-én (vasárnap) a Tettyén, részben a Zsolnay-szobor, részben a saját jótékonyágu segélypénztára javára ének, tréfás előadások- és táncjal egybekötött nagy nyári ünnepélyt rendez. Az ünnepély sorrendje: Délután 2 órakor: jelmezes virágkorzó lovas-ban-dériummal. Indulás az egyleti helyiségből a Mária-utcán, Széchenyi-téren, Király-utcán, Sörház-utcán át a Tettyére, felvonulás a virágból készült óriási Eifel-torony alatt. Eifeltorony mászás díjjazással. Nagy löverseny a leghiresebb angol lovakkal. Külön ez alkalomra érkezett óriási elefánt idomítása. Léghajók felbocsátása. Néger zenekar. Előadja 12 Indiából érkezett néger. Az ujonnan épült nyári színpadon előadatik: 1. Papucshős férj. Rémdráma. Előadja Éhesffy Korogi Benő úr, nyugalmazott és koplalásban megöszült hajdani Sanyaru Vendel és neje. 2. Dal a szabadságról. Kükentől. Éneklí az egyesület férfi-kara. 3. A megcsalt férj. Előadja 3 férfi és 1 női tag. 4. A párisi fodrász. Előadja 3 férfi tag. 5. Dalra fel. Abt Ferenctől. Éneklí az egyesület férfi- és női-kara. 6. Vegyes kuplák. Előadja egy »sajt«-ban utazó és kidobásokhoz hozzászólt bpesti vigéc. 7. Képviselő választás. Ez alka-

lommaal egy óriási eleven hal lesz kisorsolva. 8. Gramophon hangverseny. Világposta a párisi világkiállításon. Konfetti és szerpentin. Este 9 órakor fényes kivilágítás, nagy tűzijáték. Ezt követi fél 10 órakor nagy bengáliai világitás a sziklákrol. A zenét az 52-ik gyalogezred és Kóródi Károly zenekara szolgáltatja. Kezdeté délután fél 3 órakor. Beléptidj 60 fillér, tagok, katonák és 15 éven aluli gyermekek felét fizetik. Tekintettel a jótékony célra, felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén július 22-én tartatik meg az ünnepély.

— **(Miniszteri elismerés.)** Széll Kálmán miniszterelnök mint belügyminiszter Tolna megyéhez intézett leiratában elismerését fejezte ki a fölött, hogy 1%-os megyei pótdadót szavazott meg a megyei tisztviselők, kezelő tisztek és szolgálk fizetésének emelésére. A miniszteri elismerést Tolnamegye legközelebbi közgyűlésén fogják a megye közönségének tudomására adni.

— **(Új ügyész.)** Dr. Pataky Gyula, volt szegzárdi kir. járásbíróshoz albiró, a budapesti ügyészséghez ügyészszé nevezetett ki.

— **(Fertőző betegségek ellen.)** melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztetnek, biztos óvszer a tiszta, egészséges ásványvíz. Felhívjuk tehát szives olvasóink figyelmét a »Kristály« Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás hirdetésére.

— **(Szegzárd haladása.)** Tolnavar-megye székvárosának haladását senki sem vonhatja kétségbe, dacára annak, hogy csak nagyközség és így nem bir azon önrendelkezéssel, melylyel a rendezett tanácsu és szabad királyi városok fel vannak ruházva. Különösen szembetűnő kulturális haladása, a mennyiben rendezett népiskolán kívül van polg. leány- és fiúiskolája, áll. főgimnáziuma és országos híri megyei muzeuma, melynek még az idén impozáns épületet emelnek. Mindezekhez most hozzájárul a városok haladását jelző villamvilágitás és aszfaltozás, melyeknek létesítése már most biztosítva van.

— **(Házasság.)** Herzog Mór, a mezőgazdasági iparrészvénytársaság kaposvári uradalmának intézője tegnapelőtt tartotta esküvőjét Nagy-Korpádon Krausz Katinkával. Az esküvőt Herzog Manó dr. kaposvári főrabbi, a vőlegény bátyja végezte.

— **(Végladás.)** Ha nem is nálunk, de bizony számos vidéki városban szinte egymásután teremnek azok az üzletek, melyek ma megnyílnak s holnap már istentelen nagy betűkkel, szinte kiáltó plakátokkal hirdetik, hogy »végladás!« Szó sincs rola, az ilyen boltok igen jó üzleteket csinálnak, mert árulják nem is a legsilányabb aztán meg mesésen olcsó árakon lehet az ilyen végladásos boltokban vásárolni. S a közönség csodáladosképen még sohasem gondolt arra, hogy vajjon honnan származhatnak azok a potom áron elkelt holmik s csak vásárolt vaktában, mert olcsón lehet kapni. A m. kir. kereskedelmi miniszter azonban nem elégedett meg ennyivel, hanem kifürkészte az olcsó holmi kuforrását, s hogy ezek a végladásos üzletek mégsem dolgoznak egészen reális eszközökkel, azt leginkább igazolja az a kereskedelmiügyi miniszteri rendelet, mely a napokban érkezett a hatósághoz s mely a következőkép szól: »Tudomásomra jutott, hogy több vidéki városban, sőt községekben is számos üzlet nyílik meg, melyek megnyílásuk után néhány nappal »végladást« hirdetnek s olcsó árakon árusítják portékájukat, mihamarább tudva a portékákon becsukják az üzletet. Miután az ily üzletek portékái rendszerint csódtömegek árverésin vétettek, tekintve, hogy az ily üzlet tulajdonosok sem iparigazolványt nem váltanak sem a jövedelmi illetve kereseti adó befizetésére, sem az ipartörvénynek betartására nézve garanciát nem nyújtanak, felhívom az iparhatóságokat, miszerint az üzleteknek megnyi-

tását — mint ez méltányossági szempontból uzussá vált — iparigazolvány váltása nélkül ne engedélyezze s szigorúan ellenőrizze az üzlet fennállása tartamára jövedelmi, illetve kereseti adó bevallását, illetve kivetés és behajtását. Hegedűs s. k. kereskedelemügyi miniszter.

— **(Álkuccsos tolvaj.)** Harling Ádámné dombóvári lakosnő panaszt emelt a napokban a hatóságnál, hogy távolléte alatt valaki álkuccs segítségével behatolt a lakásába, s onnan egy duplafedelű ezüst órát s többféle ruhaneműt ellopott. A panasz folytán megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest Hermann Márkus személyében elfogni, ki nemcsak a Harling Ádámné kárára elkövetett lopást, hanem azt is bevallotta, hogy ugyanazon a napon, szintén álkuccs segítségével *Jusstuss* Márkus házába is behatolt, itt azonban mit sem lophatott, mert a tolvajlás elkövetésében a háziak otthonléte zavarta meg.

— **(Véleményező bizottsági ülés.)** A közelmúltban megirtuk, hogy Baranyavármegye, Schaumburg Lippe György Adolf herceg alapítványának kamataiból származó kilencven korona jutalom díjra pályázatot hirdetett, melynek adományozásáért baranyamegyei illetőségű pécsi püspöki joglyceumi joghallgatók pályázhatnak. Tegnap délelőtt járt le a pályázati határidő, mely idő alatt összesen három kérvény érkezett az alispánhoz. Az alapítványi véleményező bizottság, melyben *Tormay* Károly alispán elnöksége alatt dr. *Szeredy* József kanonok jogakadémiai prodirektor, dr. *Mutschenbaker* Viktor és dr. *Bors* Emil jogtanárok vettek részt, ma délelőtt tíz órakor döntött a pályázatok fölött. A három pályázat közül csak egy felelt meg az előírt követelményeknek s így a bizottság egyhangulag *Jeszenszky* Mihály joghallgatónak ítélte oda jutalom díj. *Jeszenszky* Mihály különben az idén kitüntetéssel tette le a második alapvizsgát.

— **(Ülések a vármegyén.)** A vármegyén jövő július hónapban a következő ülések tartatnak: Julius hó negyediken délelőtt fel kilenc órakor az árvaházi igazgatóválasztmány tart ülést, ugyanaz nap délelőtt kilenc órakor a nyugdíj választmány ülésezik, délelőtt tíz órakor az állandó választmány fog ülésezni. — Julius ötödikén a vármegyei vegyes katonai utóállító bizottság utóállítást tart reggeli nyolc órakor a Scholz fele sörházban. Julius hó kilencedikén délelőtt tíz órakor vármegyei közgyűlés lesz, míg július hó tizedikén délelőtt kilenc órakor a közigazgatási bizottság ülésezik.

— **(A hirdetési bélyeg vége.)** A mai napon utoljára kellett lapban megjelent hirdetésért bélyeg illetéket fizetni. Julius 1-től kezdve már semmiféle hirdetés után nem jár bélyegilleték. Az apróhirdetésekből ezután kiki tetszés szerint közzéteheti a címét, lakását, anélkül, hogy ezért külön akár egy fillért is fizetne. Az utcai hirdetések, falragaszok, reklámcédulák is bélyegmentesek július 1-től kezdve. Továbbá naptár bélyeg is megszűnik.

— **(Te Deum.)** A pécsi tanítóképző intézetben ma ért véget az iskolai év hivatalosan, a mennyiben ma volt még csak a Te Deum, melyet az intézet igazgatója, *Döbrössy* Alajos celebrált fényes segédlettel.

— **(Talált tárgy.)** A székesegyházban a tegnapi nap folyamán egy női selyem esernyőt találtak. Az ernyő tulajdonosa bármikor érte küldhet *Virág* Ferenc karkáplánhoz, kinnek a megtaláló átadta az ernyőt megőrzés végett.

— **(Öngyilkosság szerelemből.)** Paksi levelezőnk írja: *Tompek* József paksi kőmives legény, még csak 17 éves ugyan, mégis annyira szerelmes volt *Filler* Erzsébetbe, egy 16 éves szép leányba, hogy egy nyugodt pillanata, egy jó perce sem volt neki akkor, ha Böskejétől távol kellett lennie. A napokban Budapestre kellett távoznia, hol

munkát vállalt, de bármennyire küzdött is önmagával, nem bírta ki sokáig a szerelmestől való távollétet, hanem szíve csak huzta, huzta haza felé, Paksra. Kedden, e hó 26-án meg is érkezett és egyenesen Böskejéhez ment, hol szívet megindítván kérte őt, hogy menne el vele Budapestre, hol boldogan élhetnének kettecskén együtt, mert ő öngyilkos lesz, ha ezt a kérését megtagadja. A leány azonban nem akart semmiképen sem a legény kérésének eleget tenni, hanem azzal vigasztalta, hogy ő a távolban is hüen szeretni fogja, legyen nyugodt és ha eljön az idő, hogy feleségül veheti, igen szívesen követi őt bárhova. Ez a vigasztalás azonban nem sokat használt a szerelmes szívű legénynek, ki látva a leány hajthatatlanságát, lehorgasztott fővel távozott szülei házához, hol bezárkózott az egyik szobába és ráhajtván fejét az asztalra mély gondolatokba merült. . . . Éjjel két órakor egy durranás és utána egy nehéz zuhanás hallatszott ki abból a szobából, hol a legény volt. Mire a legény szülei rémülten berohantak a szobába, már ott fektült átlótt fejjel, a szerelmes szívű *Tompek* József kőmives legény. A nagy jajgatásra, melyet fia véres holttestének megláttakor az anyja tett, összefutottak a szomszédok, kik közül egyik orvosért szaladt ugyan, de a megérkezett orvos csak a halált konstatálhatta.

— **(Záró-gyűlések a jogakadémián.)** A jogakadémia ifjuságának „*Olvasó-kör*”-e ma délután félhárom órakor tartotta meg évről közgyűlését, melyen a különböző tisztviselők beszámoló jelentéseinek elhangzása és tudomásul vétele, majd pedig a tisztikar lemondása után az „*Olvasó-kör*” szünidei ügyeinek vezetésére hivatott szünidei választmány a következőképen alakított meg: elnök: *Makay* István; pénztárnok: *Fischer* Ferenc; háznagy: *Schwarcz* Gábor; jegyző: *Rihmer* Oszkár. A közgyűlés egyidejűleg az „*Olvasó-kör*” könyvtárának, ugyancsak pénztári állapotának megvizsgálására *Liebhart* József, *Makay* István és *Schwarcz* Gábor joghallgatókból, illetve *Makay* István és *Schwarcz* Gábor joghallgatókból álló két bizottságot küldött ki. — Ugyancsak ma délután 2 órakor tartotta meg a „*Jogássegélyező-egylet*” is ez évben utolsó közgyűlését, melynek folyamán az egylet könyvtárának megvizsgálására kiküldött bizottságba *Schwarcz* Gábor, *Makay* István és *Rihmer* Oszkár választottak be; a pénztárvizsgáló bizottság pedig *Rihmer* Oszkár és *Makay* István joghallgatókból alakított meg. Végül a tisztikar lemondása után szünidei gondnoknak *Schwarcz* Gábor joghallgatót választotta meg a közgyűlés.

— **(Ráth Mór)** könyvkereskedése *Budapest*, Haas-palota, ajánlja mindazoknak, kik Párisba, Londonba, a Continens többi nevezetesebb városaiba, fürdőibe, üdülő helyeire (Svájc stb.) készülnek, a mennyiben léteznek, magyar nyelvű, de különösen nagy választékban francia, angol, német vasuti utmutatókat, Baedeker, Meier és hasonló utazási kézikönyveket, térképeket, helyi tervrajzokat stb. 1900. évi kiadásokban, továbbá utazási olvsmányt minden nyelven, kis kézi szótárakat és beszélgetéseket, szóval mindazt, a mi a turistát tájékoztatja és szórakoztatja.

— **(Nikita nagylelkűségi roham.)** A kecskepásztorok és a feketehegyek fejedelméről, Nikitáról az a vélemény volt elterjedve a világsajtóban, hogy ő ajándékokat szívesen elfogad — de ajándékozni, őh azt nem szokott. Kapott is ajándékokat évről-évre fejedelmi barátaitól, h 1 kocsit, fegyvereket, vagy egy pár forintot; meg is köszönte s épen; de vissza ugyan nem ajándékozott semmit. Most azonban úgy látszik, eltért ettől a szokástól és elhatározta, hogy lesz egyszer ő is ur. A minap hat albán törzsfőnök járt nála. Mikor elmentek, Nikita adott mindegyiknek egy-egy értékes fegyvert és hat darab aranyat. A törzsfőnökök összenéztek és nem

tudtak a csodálkozástól mit szólni. Aztán gyorsan eltávoztak, mert félték, hogy Nikita magához talál térni, megbánja, amit tett és visszakéri az aranyakat.

— **(Gyujtogató gazda.)** *Huri* György dinnye-berki gazda udvarán a napokban tűz támadt, melynek a lakóház lett az áldozata, melybe többféle ruhanemű és élelmiszer is bentégett. A tűz keletkezési okának kipuhatólása iránt indított nyomozás során kiderült, hogy a tüzet gyujtogatás okozta, melyet maga a károsodott gazda követett el. A tűz okozta kár ötszázötven koronát tett ki, míg az épület nyolcszáz koronára volt biztosítva. A gyujtogató gazdát feljelentették a bíróságnál.

— **(Tüzek.)** A nyári időszak hivatalos beköszöntét a többek között a vidéken előforduló gyakori tüzesetek is igazolják. Legujabban három különböző községben előfordult kisebb nagyobb tüzesetekről kapunk hírt. Így Hegedűs József szabari lakosnak Lancsukon levő szalmafódeles háza gyuladt ki a napokban, mely még mielőtt oltásra lehetett volna gondolni, hamuvá égett. Püspöklakon *Heil* János odaváló lakos sertés ólja gyuladt ki, melytől a közvetlen szomszédságban épített és *Krigl* Márton tulajdonát képező sertésöl is kigyuladt, mely szintén a tűz martaléka lett. Szarvasd pusztán pedig *Sánta* György háza gyuladt ki, a honnan csakhamar elterjedt a tűz az istálló épületre is, mely teljesen megégett. A kár azonban, mely mindössze sem nagy, mind a három helyen biztosítás által megtérül.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi június hó 30. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermérszánként számíttatnak.

Buza uj 13'—14'00; ó '—'; kétszeres uj 11'20—12'60; rozs ó '—'; uj 11'00—11'20; árpa uj 9'—9'60 '—'; — tavaszi '—'; zab tavaszi '—'; uj —; búkköny '—'; kukorica ó '—'; uj 12'00.—12'40; széna 3'60—4'; szalma 2—2'40.

Kínalat: igen gyenge, mintegy 120 gabona-kocsi volt a piacon.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő július szeptemberi évnegyed alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra.

Huszonnyolc éve szolgálja már lapunk a pécsi és baranyamegyei közönség érdekeit. Ez a tekintélyes múlt felment bennünket attól, hogy hosszabb programot adjunk. Ez a program lapunk huszonnyolc éves pályafutásában leli alapját s mindenkor a nagyközönség érdekeinek hü és lelkiismeretes szolgálata volt, az ma és az lesz a jövőben is.

Működésünk ezután is önálló, független, személyi kultuszt nem üző, intézményeknek alá nem rendelt, egyedül csak közönségünk és a magyar nép érdekeiért küzdő lesz.

Országos politikai ügyekben lapunk — a függetlenségi eszme szolgálatában állván egész hosszú pályafutása alatt — továbbra is ez ellenzék hü harcostársa marad s mindenkor függetlenül, a negyvennyolcas ellenzék elveinek megfelelőleg fog küzdeni az önálló, független Magyarország érdekeiért.

Városi és megyei helyi érdekű ügyekkel ezután is behatóan fogunk foglalkozni az országos politika mellett. Itt is az őszinte igazmondás és a város és megye érdekeinek szem előtt tartása fog bennünket ezután is — mint eddig — működésünkben vezérelni.

Nagy világesemények vannak készülöben az immár beköszöntő nyári szezonra. Ezekről — valamint az ország és külföld nevezetes eseményeiről is — távirati tudósításainkkal megelőzzük mindenkor egy a fővárosi újságok, mint — naponkint este jelenűen meg — a

reggeli lapok közlését is s minden nevezetes eseményről lapunkból a leggyorsabban és hitelesen értesül olvasó közönségünk. Emellett hirrovatunk élénkségére és változatosságára belső munkatársaink és tudósítónk mindenkor nagy gondot fordítanak.

A párisi világiállítástól a nyár folyamán, mikor Párisban a legnagyobb lesz a forgalom és úgy városunkból, mint a megyéből és országból megindulnak az utazók Páris felé, saját kiküldött tudósítónk fog naponként értesítéseket és tárcaleveleket küldeni.

Jövőre is könyvalakban közlendő érdekfeszítő regényekkel és tárcarovatunkban az irodalom színvonalán álló közleményekkel bőven gondoskodunk olvasóink szórakoztatásáról is. És hogy a családokban a gyermekek is megtalálják lapunkban olvasmányait, hetenkint egy-egy gyermekmesét fogunk e célból állandóan közölni. Szóval mindent elkövetünk, hogy minden tekintetben kielégítsük olvasóközönségünknek egy a modern igényeknek megfelelő napilaphoz fűzött várakozását.

A pécsi kir. táblai Értesítőt minden héten csütörtökön este megjelenő számunkban ezután is közölni fogjuk, a mi nem csak az ügyvédekre, de minden ügyes-bajos félre nézve is aktuális fontossággal bír, kinek bármily jogügye a királyi Táblához kerül.

Törvényszéki csarnokunk, tanügyi rovatunk, irodalmi és művészeti hireink, közgazdasági közleményeink mindenkor teljesen megbízható, érdekes és gyors értesítéseket tartalmaznak.

Füzdőre utazó előfizetőinknek bárhová utánuk küldjük lapunkat, ha ez iránti igényüket nekünk bejelentik.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes napilapok között a legolcsóbb, a következő:
a július-szeptemberi negyedévre 5 korona;
félévre 10 korona;
egész évre 20 korona;
egy hónapra 1 kor. 70 fil.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

Hazafias tisztelettel
a „PÉCSI FIGYELŐ”
szerkesztősége és kiadóhivatala.

T a n ü g y.

Tanítók gyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. június 30.

A Szegzárd-vidéki róm. kath. tanítóegyesület kedden, e hó 26-án délelőtt 10 órakor Tolnán a népiskola egyik tantermében rendes évi közgyűlést tartott, melyre dacára az esős időnek elég szép számban jelentek meg a tagok.

A gyűlést „Veni Sancte” előzte meg, melyet Pártos Zsigmond műzsi esperes plébános tartott.

A gyűlésen Horváth egyesületi alelnök elnökölt, mivel Zányi György, az egyesület elnöke gyengélkedése miatt az ülésen részt nem vehetett.

Horváth Ignác szép és lelkes szavakban bővelkedő beszéddel nyitotta meg a gyűlést, melyen Tihanyi Domokos kir. tanfelügyelő is részt vett és felszólította a jegyzőt a múlt közgyűlés jegyzőkönyvének a felolvasására, mely észrevétel nélkül hitelesített. Utána a pénztárosi és pénztárvizsgáló bizottsági jelentés következett, melyből kitűnt, hogy a tagok közül igen sokan hátralékban lévén a tagsági díjakkal, a pénztár csak igen csekély összeggel rendelkezik. Erre vonatkozólag az határozott, hogy a hátralékosoknak — mivel a le-

vélbemi felszólítás mitsem használt — postai megbízás küldessék.

Ezután Somogyi János bonyhádi tanító tartotta meg igen meleg érdeklődéssel és az ügy iránti szeretetről tanuskodó szép beszédét a pécsi tápintézet kérdésére vonatkozólag. Beszéde végén azt indítványozta, hogy határozza el a gyűlés, miszerint egy fiúnak az ellátására szükséges összeget az egyesület pénztárából fedezi. Éénk vita fejlődött ki ebből kifolyólag, végül azonban a gyűlés mégis elfogadta az előadó indítványát. Minthogy e miatt a tagsági díj felemelése szükségessé vált, határozatba ment az is, hogy a tagsági díj egy koronáról két koronára emeltessék föl.

Ezután Bitter Péter apari tanító „Kell-e külön tanterv az osztatlan iskolának?” címen tartotta meg gondosan összeállított értekezését, melyet a gyűlés helyeslően kimondta, hogy igenis kell az osztatlan iskolának külön tanterv, mégis hogy az egységesség is megmaradjon, úgy óhajtáná a tantervet, hogy annak ki nyomtatásánál az osztatlan iskola külön tanterve nagyobb (ciceró) betűkkel lenne feltüntetve az osztatlan iskola tantervében, hogy ott, ahol az iskolai viszonyok olyanok, mely szerint az osztatlan iskolában a speciális tanterven kívül is tanítani lehet, taníthassanak az osztott iskola számára kiadott tantervből is.

Anderle József kakasdi plébános tartotta meg néhai Pécsi József prépost, volt tolnai plébános és az egyesületnek ugyszólván megalapítója és tiszteletbeli elnöke jeltelen sirja fölé egy siremlék mikénti felállítására vonatkozó szép beszédét, melynek végén azt a javaslatot terjesztette a gyűlés elé, hogy ez az egyesület, mint erkölcsi testület vegye kezébe a gyűjtést, hogy minél előbb megvalósulást nyerjen az eszme. A gyűlés elhatározta, hogy akciót indít ez irányban és a már megkezdett gyűjtést folytatni fogja egyben megbizta Anderle plébánost, hogy az elhunyt prépost életrajzát írja meg.

A jubileumi országos kath. tanítógyűlésre egy képviselő választása következett ezután, melyre a gyűlés Horváth Ignácot választotta meg.

Az indítványok következtek volna most, de — tán azért mivel az idő már jó későre járt és a gyomor is kezdte követelni a maga részét — nem indítványozott senki sem semmit. Erre Horváth Ignác elnök néhány lendületes szóval berekesztette a gyűlést.

Gyűlés után bankett volt, melyen a felszolgált finom halpaprikást a híres tolnai halászkok készítették. Természetes, hogy toasztokban sem volt hiány; a toasztok sorát Tihanyi Domokos kir. tanfelügyelő nyitotta meg és poharát szép beszéd után a megyés püspökre üritette. Beszéltek még: Vajay, Pártos, Horváth, Garay (a költő rokona) stb. stb. A bankett emelkedett hangulatban ért véget, mely után elszéledtek a Haza napszamosai, egy hatásos és kellemesen eltöltött gyűlés benyomásával szívökben.

(Beiratások a főreáliskolában. A helybeli állami főreáliskolában a tanulóknak az 1900/901 tanévre szóló előleges beírása f. évi július 2. és 3. napjain délelőtt 10 órától 12-ig az igazgatói irodában történik. Az első osztályba való fölvetélre jelentkező tanulók valamely nyilvános népiskola negyedik vagy ennél magasabb osztályáról nyert bizonyítványukon kívül még a születési és himlőoltási bizonyítványukat is kötelesek az igazgatónak bemutatni; a többi osztályokba iskolai bizonyítványuk alapján vétetnek föl a tanulók.

T Á V I R A T O K.

— A külügyminiszter Párisban. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchovszky Agenor gróf külügyminiszter szabadságra Párisba utazott.

— A nyomor áldozata. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesten Vrabek Mihály ügynök, kit a postától elbocsájtottak, feleségével és gyermekével nyomorban lévén, leugrott a második emeletről. Sérülése halálos.

— A boxerek lázadása. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A londoni „Daily Telegraph” írja, hogy Liungcsang alkirály parancsára tegnap százharminc kalózt és boxert lefejeztek, hogy a lázadókat elremitssék.

Seymour jelentésében elmondja, mily óriási erőfeszítéseket kellett elkövetnie az utjában. A khinaiak a falvakban barátságosan fogadták. Azután tüzeltek, mégis minden elveszett emberre 40—50 megölt khinai jut.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.

Minthogy a tavasz előrehaladásával eseselemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

Á G N E S-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénsavtartalmánál fogva, specifeus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglevő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

== Kedvelt borviz. ==

A mohai Agnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Hirdetésels.

730. sz.

Végr. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1900. évi V. IV. 238. számú végzése következtében Maléter Rudolf ügyvéd által képviselt Baró Bahans Antal javára Weirich József ellen 87 kor. 84 fill. s jár. erejéig 1900. évi május 27-én

foganatosított kielégítési végrehajtás után le-
és felülfoglalt és 1650 koronára becsült gépek
nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság
1900. évi V. IV. 238/1. számú végzése folytán
87 kor. 84 fill. tőkekövetelés, ennek 1900. évi
február hó 1. napjától járó 5% kamatai, 1/8%
váltó díj és eddig összesen 34. kor. 96 fillben
bíróilag már megállapított költségek erejéig
Pécsett, Vitéz-utca 34. sz. a. leendő eszköz-
lésére 1900. évi július hó 2-ik napjának
délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ah-
hoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hi-
vatnak meg, hogy az érintett ingóság az 1881.
évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében
készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek,
becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elérvezendő ingóságok-
kat mások is le és felülfoglaltatták és azokra
kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az
1881. évi LX. t. c. 102. §. értelmében, ezek
javára is elrendeltetik.

Kelt Pécsett, 1900. évi június hó 17.
napján.

Fonyó István,
kir. bírósági végrehajtó.

Páduai szt. Antal

gyomor és vértisztító pirulák

feltűnő és biztos hatású szer kemény székelés, szélbántalom,
gyomorgörcs, gyomor elrontása s ebből származó fejfájás,
sárgaság és mindennemű gyomor baj ellen.

6 dobozt tartalmazó csomag ára 2 kor. 20 fill.

az összeg előleges beküldése vagy utánvétel mellett,

Kapható:

Wimmer Jenő

„Kigyó“-gyógyszertárában Kassán/M.

A jövedelem egy része a „Szent Antal kenyere“
jótékony-egylet javára fordítottatik.

Hirdetések jutányos áron a ki- adóhivatalunkban vétetnek föl.

Eladó telek.

Baranyamegye szentlőrinci járásában lévő

Boda községben

egy és félfertály telek

cserepes ház, istálló, pajta és egyéb mellék-
épületekkel, továbbá 600 barázda
szőlő, cserepes pinceszével szabad kézből
eladó.

A venni szándékozók bővebb értesítést
nyerhetnek Helesfán (up. Bükösd)

Farkas János tulajdonosnál.

ÜGYNÖKÖK

fix havi fizetés és magas jutalékkal az egész Baranyamegyében
felvétetnek

az Általános Gyermekek és Népbiztosító intézetnél.

Mindszenty Aurel
főügynök

Pécsett, Nepomuk-utca 19.

M.K.EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:

KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI

HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA

BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ:

FÜSZERKERESKEDÉSEKBE

VENDÉGLÖKBE

ÉS MINDEN VASUTI

ÉTKEZŐ KOCsIBAN.

THIERRY A. mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)

az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak
akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, a törvény-
széknél bejegyzett „apáca“-védőjeggyel van ellátva.
Fölülmulthatatlan szer minden mell-, tüdő-, máj-,
gyomorbetegség ellen stb. külsőleg is ki-
tűnően hat és sebet gyógyít.

Egy próbaüveg bérmentesen 1 korona 40 fillér.
Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

Thierry A. centifoliakenőcse

(csodakenőcsnek nevezik)

utólérhetetlen szívó erejű és gyógyíthatású. Operá-
ciókat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőcs-
esetl egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csont-
szut, utabban pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyó-
gyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatású min-
denféle seb gyuladásánál.

Próbátégely bérmentve 1 kor. 80 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utánzatoktól és kerüljék az értékie-
len. ugynevezett házi kenőcsöket s más efféleket.

Cim: A. Thierry, gyógyszertár és gyár a Védőangyalhoz,

Pregrada, Pragerhof felé, a Déli vasut mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat
használatra készen a házban tartani. Az összes mű-
velt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utánzatát
a törvény bünteti.

57474

- Issigeac, Dordogne, Kopen-
hága, fabriken farma.
Milánó,
A. Bertoloni.
Malmo, Sevrige,
Apot. Lejonot.
Nantes,
Pharmacie
C. Fredet,
Nápoly, Palermo.
Páris,
Pharmacie
française, 1 & 3,
Place de la Repu-
blique, Phar-
macie Daproy, 11,
Rue des Francs
Bourgeois.
Prága,
Kösa,
Corso, Agenzia
del Politecnico.
Roubaix,
Pharmacie
F. Gorrath.
Sarajewo,
Szeged,
Temesvár,
Triest, Venecia,
Vienne, Zürich.

Csak ezzel a tör-
vényisz. bejegy-
zett védőjeggyel
valódi.